

FI

FI

FI

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 12.7.2010
KOM(2010)368 lopullinen

2010/0207 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI .../...

talletusten vakuusjärjestelmistä [uudelleenlaadittu toisinto]

KOM(2010) 369
SEK(2010)835
SEK(2010)834

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Millään pankilla, olipa se perustaltaan terve tai ongelmapankki, ei ole riittävästi likvidejä varoja maksaakseen kerralla takaisin kaikki siihen tehdyt talletukset tai merkittävän osan niistä. Tästä syystä pankit altistuvat talletuspaolle, jos tallettajat epäilevät, että heidän talletuksensa eivät ole turvassa ja yrittävät nostaa kaikki talletuksensa samanaikaisesti. Tällä voi olla vakavia vaikutuksia koko talouteen. Jos pankki on suljettava tiukasta toiminnan vakauden valvonnasta huolimatta, tallettajien tarpeet otetaan huomioon maksamalle heille korvauksia talletusten vakuusjärjestelmästä tiettyyn rajaan ("talletussuojan tasoon") saakka. Näiden järjestelmien ansiosta tallettajien ei tarvitse myöskään osallistua pitkällisiin maksukyvyttömyysmenettelyihin, joissa jako-osuudet ovat yleensä vain murto-osa alkuperäisistä vaatimuksista.

Komissio julkaisi vuonna 2006 tiedonannon talletusten vakuusjärjestelmistä annetun direktiivin 94/19/EY¹ uudelleentarkastelusta. Sen jälkeen vuosien 2007 ja 2008 tapahtumat ovat osoittaneet, että nykyisellä, hajanaisella talletusten vakuusjärjestelmärakenteella ei ole saavutettu direktiivissä 94/19/EY asetettuja tavoitteita, koska sillä ei ole kyetty pitämään yllä tallettajien luottamusta eikä rahoitusvakautta taloudellisesti vaikeina aikoina. EU:ssa on nykyään noin 40 talletusten vakuusjärjestelmää, joilla suojataan eri tallettajaryhmiä ja talletuksia, joissa talletussuojan taso vaihtelee ja joissa asetetaan pankeille erilaisia taloudellisia velvoitteita. Näiden erojen vuoksi pankit ja tallettajat eivät voi hyödyntää kaikkia sisämarkkinoiden tarjoamia etuja. Lisäksi on käynyt ilmi, että vakuusjärjestelmissä ei ole ollut riittävästi rahoitusta taloudellisesti vaikeina aikoina.

Euroopan unionin neuvosto totesi 7. lokakuuta 2008, että luottamus finanssimarkkinoihin on palautettava, ja pyysi komissiota antamaan ehdotuksen, jolla voitaisiin edistää talletusten vakuusjärjestelmien lähentymistä. Tämä johti direktiivin 2009/14/EY² antamiseen. Koska direktiiviä koskevat neuvottelut jouduttiin käymään nopeasti, niissä ei voitu käsitellä kaikkia avoimia kysymyksiä, vaan direktiivi jouduttiin antamaan kiireellisesti, millä pyrittiin pitämään yllä tallettajien luottamusta erityisesti siten, että talletussuojan tasoa päätettiin nostaa 20 000 eurosta 100 000 euroon vuoden loppuun 2010 mennessä. Sen vuoksi direktiivi 2009/14/EY sisältää lausekkeen, jossa edellytetään, että kaikki talletusten vakuusjärjestelmiin liittyvät näkökohdat otetaan laajamittaisen uudelleentarkastelun kohteiksi. Talletusten vakuusjärjestelmien lujittamisen ja siihen liittyvien säädösehdotusten tarvetta on käsitelty myös 4. maaliskuuta 2009 annetussa komission tiedonannossa *Elvytys Euroopassa*³.

Tämän ehdotuksen keskeiset osat ovat seuraavat:

- Tavoitteena on yksinkertaistaa ja yhdenmukaistaa erityisesti talletussuojan laajuutta ja korvausten maksamiseen liittyviä järjestelyjä.

¹ KOM(2006) 729.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/14/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009, talletusten vakuusjärjestelmästä annetun direktiivin 94/19/EY muuttamisesta talletussuojan tason ja korvausten maksuajan osalta (EUVL L 68, 13.3.2009, s. 3).

³ KOM(2009) 114, s. 4.

- Tallettajille suoritettavien korvausten maksuaikaa lyhennetään entisestään, ja talletusten vakuusjärjestelmille annetaan paremmat mahdollisuudet saada tietoja jäsenistään (eli pankeista).
- Pyrkimyksenä on, että talletusten vakuusjärjestelmät ovat perustaltaan terveitä, luotettavia ja riittävästi rahoitettuja.
- Talletusten vakuusjärjestelmissä voidaan tietyin edellytyksin käyttää keskinäistä luottojärjestelyä.

Tähän ehdotukseen liittyvässä kertomuksessa käsitellään niitä uudelleentarkastelun kohteita, joista ei komission mielestä pitäisi antaa lainsäädäntöä (ainakaan vielä). Kertomus ja ehdotus kuuluvat talletusten vakuusjärjestelmiä käsittelevään finanssialan pakettiin, johon sisältyy myös sijoittajien korvausjärjestelmien (direktiivin 97/9/EY) uudelleentarkastelu ja vakuutustakuujärjestelmiä käsittelevä valkoinen kirja.

2. KUULEMISET JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

Julkinen kuuleminen pidettiin 29. toukokuuta ja 27. heinäkuuta 2009 välisenä aikana. Kaikki siihen saadut 104 vastausta ja niistä laadittu yhteenvetokertomus julkaistiin elokuussa 2009⁴, ja sidosryhmien näkemykset otettiin suureksi osaksi huomioon. Monet vastaajat (lähinnä pankit ja pankkiyhdistykset, kuluttajat ja kuluttajayhdistykset sekä jäsenvaltiot ja talletusten vakuusjärjestelmät) ottivat esille neljä kysymystä, joihin on syytä kiinnittää erityistä huomiota:

- Lähes kaikki vastaajat kannattivat tallettajia koskevien kelpoisuusvaatimusten yksinkertaistamista ja yhdenmukaistamista, mikä on otettu huomioon.
- Selvä enemmistö vastaajista vastusti sitä, että korvausten maksamiselle asetettua määräaikaa lyhennetään entisestään. Monien mielestä olisi ensin arvioitava, millaisia kokemuksia on saatu direktiivissä 2009/14/EY vahvistetusta uudesta 4–6 viikon määräajasta, ennen kuin määräaikaa lyhennetään uudelleen. Komissio on kuitenkin yhä sitä mieltä, että nykyinen määräaika on liian pitkä estääkseen talletuspaot ja ollakseen tallettajien taloudellisten tarpeiden mukainen. Selvä enemmistö vastaajista kannatti sitä, että talletusten vakuusjärjestelmät saadaan mukaan jo varhaisessa vaiheessa, kun niiden käyttö alkaa olla todennäköistä. Tätä pidettiin korvausten maksuajan lyhentämisen kannalta keskeisenä asiana, mikä on otettu ehdotuksessa huomioon.
- Valtaosa vastaajista kannatti järjestelmien ennakorahoittamista ja niihin maksettavia riskiperusteisia kannatusmaksuja. Tämä on otettu huomioon.
- Vastaajat esittivät eriäviä mielipiteitä siitä, pitäisikö keskinäisten takausjärjestelmien kuulua direktiivin soveltamisalaan. Nämä ovat järjestelmiä, joilla suojataan itse luottolaitosta ja turvataan erityisesti sen maksuvalmius ja vakavaraisuus. Niillä taataan tallettajille toisenlainen suoja kuin talletusten vakuusjärjestelmillä. Jos pankki pelastuu keskinäisestä järjestelmästä saadun tuen ansiosta ja sen palvelujen tarjonta jatkuu, tallettajille ei tarvitse maksaa korvauksia. Talletusten vakuusjärjestelmää ei sen sijaan

⁴ Ks. http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2009/deposit_guarantee_schemes_en.htm.

käytetä muutoin kuin siinä tapauksessa, että pankki kaatuu. Tällä ehdotuksella ei kuitenkaan muuteta keskinäisten järjestelmien vakauttavaa vaikutusta, vaan parannetaan tallettajien asemaa antamalla näille oikeus esittää vaatimuksia keskinäisiä järjestelmiä vastaan, jos ne eivät voi estää jäsenensä maksukyvyttömyyttä.

Ehdotuksen laadinnassa käytettiin ulkopuolisia asiantuntijoita. Maaliskuussa 2009 pidettiin epävirallinen pyöreän pöydän kokous asiantuntijoiden kanssa⁵. Jäsenvaltiot tarjosivat asiantuntemustaan kolmessa kokouksessa, jotka talletusten vakuusjärjestelmiä käsittelevä työryhmä piti kesäkuussa ja marraskuussa 2009 sekä helmikuussa 2010. Komission Yhteinen tutkimuskeskus (YTK) on antanut kertomukset talletussuojan tasosta (vuonna 2005), rahoitusmekanismien mahdollisesta yhdenmukaistamisesta (vuosina 2006 ja 2007), talletusten vakuusjärjestelmien tehokkuudesta (vuonna 2008) ja mahdollisista malleista riskiperusteisten kannatusmaksujen ottamiseksi käyttöön EU:ssa (vuosina 2008 ja 2009)⁶. Tätä työtä on tukenut Euroopan talletussuojalaitosten foorumi (European Forum of Deposit Insurers, EFDI), joka on lisäksi viimeistellyt vuonna 2008 useita kertomuksia, joissa on käsitelty erityiskysymyksiä⁷. EFDI:n työ on otettu tätä ehdotusta laadittaessa huomioon. Ehdotuksen valmistelussa on ollut tiiviisti mukana myös Euroopan keskuspankki.

3. VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

Voimassa olevaa direktiiviä on tarkoituksenmukaisinta muuttaa toisella direktiivillä. Komissio on tietoinen pankkialaa koskevien nykyisten ja tulevien lainsäädäntötoimenpiteiden kumulatiivisista vaikutuksista.

3.1. Parhaiksi arvioidut vaihtoehdot

Kaiken kaikkiaan on arvioitu yli 70:tä erilaista toimintavaihtoehtoa. Parhaiksi on arvioitu seuraavat vaihtoehdot:

- Järjestelmien kattavuutta yksinkertaistetaan ja yhdenmukaistetaan.
- Korvausten maksuaika lyhennetään seitsemään päivään.
- Lopetetaan käytäntö, jossa tallettajien korvausvaatimuksia kuitataan heidän veloillaan.
- Otetaan käyttöön sellaisen tiedotteen malli, joka tallettajan on allekirjoitettava, ja edellytetään, että tiliotteissa ja mainoksissa on oltava maininta talletusten vakuusjärjestelmistä.
- Yhdenmukaistetaan talletusten vakuusjärjestelmien rahoitustapoja.
- Asetetaan tavoitetaso talletusten vakuusjärjestelmien varoille.
- Vahvistetaan ennakko- ja jälkimaksut, joita pankkien on maksettava talletusten vakuusjärjestelmiin.

⁵ Ks. http://ec.europa.eu/internal_market/bank/guarantee/index_en.htm#roundtable.

⁶ Kaikki kertomukset ovat saatavissa seuraavasta osoitteesta:
http://ec.europa.eu/internal_market/bank/guarantee/index_en.htm.

⁷ EFDI:n maaliskuussa 2008 julkaisemat kertomukset ovat saatavissa osoitteesta www.efdi.eu.

- Otetaan käyttöön riskiperusteiset kannatusmaksut, joita pankkien on maksettava talletusten vakuusjärjestelmiin.
- Rajoitetaan talletusten vakuusjärjestelmien varojen käyttöä pankkien laajempiin kriisintarkoituksiin, jotka hyödyttävät kaikkia pankin velkojia.
- Annetaan vastaanottajamaan talletusten vakuusjärjestelmän toimia keskitettynä asiointipisteinä, johon toisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten kyseiseen maahan perustamien sivukonttoreiden tallettajat voivat olla yhteydessä.

3.2. Sosiaaliset vaikutukset

Ehdotuksella varmistetaan, että pankin tultua maksukyvyttömäksi talletusten vakuusjärjestelmästä maksetaan korvauksia tallettajille enintään 100 000 euron arvosta seitsemän kalenteripäivän kuluessa. Tämä tekee sosiaaliturvajärjestelmien väliintulon lähes tarpeettomaksi. Vaikutusten arviointi on saatavissa seuraavasta osoitteesta: http://ec.europa.eu/internal_market/bank/guarantee/index_en.htm. Siitä laadittu tiivistelmä on liitetty tähän ehdotukseen.

3.3. Hallinnollinen rasite

Ehdotus ei aiheuta merkittävää hallinnollista rasitetta, ja sillä yksinkertaistetaan tallettajia koskevia kelpoisuusvaatimuksia. Asiaa käsitellään tarkemmin vaikutusten arvioinnissa.

4. SEURANTA JA ARVIOINTI

Koska pankkien maksukyvyttömyystilanteet eivät ole ennustettavissa ja ne pyritään mahdollisuuksien mukaan estämään, talletusten vakuusjärjestelmien toimintaa ei voida seurata säännöllisesti sen perusteella, miten pankkien todelliset maksukyvyttömyystilanteet hoidetaan. Vakuusjärjestelmille olisi kuitenkin tehtävä säännöllisesti stressitestejä, joilla voidaan osoittaa, kykenevätkö järjestelmät täyttämään lakisääteiset vaatimukset ainakin harjoitusskenaariossa. Tämän pitäisi sisältyä Euroopan talletussuojalaitosten foorumin (EFDI)⁸ ja tulevan Euroopan pankkiviranomaisen tekemiin vertaisarviointeihin.

5. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

Voimassa olevaa direktiiviä on tarkoituksenmukaisinta muuttaa toisella direktiivillä. Koska direktiiviä 94/19/EY on jo muutettu direktiivillä 2009/14/EY, jota ei ole vielä pantu kokonaan täytäntöön, molemmat direktiivit olisi yhdistettävä ja niitä olisi muutettava uudelleenlaaditussa toisinnossa.

Direktiivi 94/19/EY on luottolaitosten alalla keskeinen säädös sisämarkkinoiden toteuttamisen, sijoittautumisvapauden ja finanssipalvelujen tarjoamisen vapauden kannalta. Näin ollen sen oikeusperustana on Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 57 artiklan 2 kohta, joka on nykyään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimuksen) 53 artiklan 1 kohta. SEUT-sopimuksen 53 artiklassa määrätään yhdessä sen 54 artiklan 1 kohdan kanssa luottolaitosten kaltaisten yritysten liiketoiminnan aloittamista ja

⁸ Ks. www.efdi.eu.

harjoittamista koskevien direktiivien antamisesta. Sen vuoksi tämän ehdotuksen oikeusperustana on SEUT-sopimuksen 53 artiklan 1 kohta. Kaikki ehdotuksen osat palvelevat siihen perustuvaa tavoitetta ja tukevat sitä.

SEUT-sopimuksen 5 artiklassa määrätyn toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa ehdotetun toimen tavoitteita, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin EU:n tasolla. Ehdotetuissa säännöksissä ei mennä pidemmälle kuin asetettujen tavoitteiden saavuttaminen edellyttää. Ainoastaan EU:n toimilla voidaan varmistaa, että useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa toimiviin luottolaitoksiin sovelletaan samoja talletusten vakuusjärjestelmiä koskevia vaatimuksia. Näin voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset, välttää sääntöjen noudattamiseen liittyvät tarpeettomat kustannukset rajatylittävässä toiminnassa ja edistää EU:n markkinoiden yhdentymistä. EU:n toimilla varmistetaan myös rahoitusjärjestelmän vakaus EU:ssa. Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla yhdenmukaistaa varsinkaan talletussuojia ja korvausten maksamiselle asetettuja määräaikoja, koska niiden yhdenmukaistaminen edellyttää, että eri jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmien moninaiset säännöt sovitetaan yhteen. Sen vuoksi nämä tavoitteet voidaan saavuttaa paremmin EU:n tasolla. Tämä onkin jo todettu nykyisissä talletusten vakuusjärjestelmiä koskevissa direktiiveissä⁹.

6. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia EU:n talousarvioon.

7. EHDOTUKSEN YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS

Uudelleenlaatimisella on parannettu ja laajennettu direktiivin rakennetta. Monia vanhentuneita viittauksia on muutettu. Artiklojen otsikkojen ansiosta direktiiviä on helpompi lukea. Direktiivin soveltamisalaa koskevat artikkelit ja uudet määritelmät helpottavat direktiivin ymmärtämistä. Direktiivissä kuvataan ensin talletusten vakuusjärjestelmien ominaispiirteitä, minkä jälkeen siinä vahvistetaan talletussuojan tasot. Korvausten maksamista käsittelevien artiklojen jälkeen annetaan järjestelmien rahoitusta ja tallettajille annettavia tietoja koskevat säännöt.

7.1. Soveltamisala, määritelmät ja valvonta (1–3 artikla)

Direktiivin soveltamisalaan kuuluvat nyt poikkeuksetta kaikki luottolaitokset ja järjestelmät. Kaikkien pankkien on liityttävä talletusten vakuusjärjestelmään, eivätkä ne voi saada siitä vapautusta. Näin varmistetaan, että tallettajille syntyy aina oikeus esittää vaatimus järjestelmää vastaan ja että kaikkien järjestelmien rahoitus on terveellä pohjalla.

Keskinäisillä takausjärjestelmillä suojataan tallettajia suojaamalla itse luottolaitoksia (ks. luku 2). Koska kaikkien pankkien on nyt liityttävä talletusten vakuusjärjestelmään, keskinäiset takausjärjestelmät voidaan tunnustaa talletusten vakuusjärjestelmiksi, jolloin niiden on täytettävä direktiivissä 2006/48/EY asetetut vaatimukset, jotta voidaan varmistaa EU:n oikeuden johdonmukaisuus. Toisena vaihtoehtona on perustaa keskinäiset takausjärjestelmät ja talletusten vakuusjärjestelmät erikseen. Jälkimmäisessä tapauksessa voidaan ottaa

⁹ Direktiivin 2009/14/EY johdanto-osan 17 kappale ja direktiivin 94/19/EY (numeroimattomat) johdanto-osan kappaleet.

huomioon pankin kuuluminen kumpaankin järjestelmään sekä keskinäisten järjestelmien antama lisäsuoja vahvistettaessa talletusten vakuusjärjestelmään suoritettavia kannatusmaksuja.

Talletukset on nyt määritelty selkeämmin. Talletuksiksi katsotaan ainoastaan sellaiset rahoitusvälineet, jotka voidaan maksaa kokonaan takaisin, eikä niiksi katsota strukturoituja tuotteita, todistuksia tai joukkovelkakirjoja. Näin estetään se, että talletusten vakuusjärjestelmissä otetaan sijoitustuotteisiin liittyviä arvaamattomia riskejä.

Kaikkia talletusten vakuusjärjestelmiä on nyt valvottava jatkuvasti, ja niiden sisäisiä järjestelmiä on testattava säännöllisin stressitestein. Talletusten vakuusjärjestelmillä on nyt oikeus saada pankeilta tietoja jo varhaisessa vaiheessa, jotta korvaukset voidaan maksaa nopeasti. Jäsenvaltioille annetaan erityinen lupa sulauttaa talletusten vakuusjärjestelmänsä yhteen. Jos luottolaitos halutaan erottaa talletusten vakuusjärjestelmästä, sille on ilmoitettava asiasta yksi kuukausi eikä kahtatoista kuukautta aiemmin, kuten nykyään.

7.2. Kelpoisuusvaatimukset ja korvattavan määrän määrittäminen (4–6 artikkele)

Tallettajia koskevia kelpoisuusvaatimuksia on yksinkertaistettu ja yhdenmukaistettu. Useimmista harkinnanvaraisista poikkeuksista on tehty pakollisia, mikä pätee erityisesti erilaisten viranomaisten ja finanssilaitosten jättämiseen talletussuojan ulkopuolelle. Toisaalta talletussuoja kattaa lainsäädännön mukaan myös muina kuin EU:n valuuttoina tehdyt talletukset ja kaikkien muiden yritysten kuin finanssialan yritysten tekemät talletukset.

Talletussuojalle vahvistettua 100 000 euron ylärajaa ei ole muutettu (direktiivin 2009/14/EY mukaan sitä on alettava soveltaa vuoden 2010 loppuun mennessä). Jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää, että talletuksista, jotka syntyvät kiinteistökaupoista tai liittyvät tiettyihin elämäntapahtumiin, voidaan maksaa korvauksia yli 100 000 euron rajan sillä ehdolla, että tämä suoja on voimassa enintään 12 kuukauden ajan.

Ehdotuksessa edellytetään, että kertynyt korko, jota ei ole hyvitetty pankin tullessa maksukyvyttömäksi, on korvattava sillä ehdolla, että talletussuojan tasoa ei ylitetä. Korvaukset on nyt maksettava tallettajille sinä valuuttana, jona tiliä on hoidettu. Vaatimusten kuittaaminen tallettajan veloilla ei ole enää sallittua sen jälkeen, kun laitos on tullut maksukyvyttömäksi.

7.3. Korvausten maksaminen (7 ja 8 artikla)

Talletusten vakuusjärjestelmästä on nyt maksettava korvaukset tallettajille yhden viikon kuluessa. Tallettajien ei tarvitse hakea korvausta erikseen. Tallettajille annettavat tiedot on esitettävä sen jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä, jossa talletus sijaitsee. Direktiivissä edellytetään nyt, että talletusten vakuusjärjestelmään kohdistuvat tallettajien vaatimukset, joita ei ole tunnustettu tai maksettu, vanhenevat vain siinä tapauksessa, että talletusten vakuusjärjestelmän omat vaatimukset vanhenevat likvidaatioissa tai saneerausmenettelyssä.

Jotta talletusten vakuusjärjestelmissä voitaisiin noudattaa näin lyhyttä korvausten maksuaikaa, toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava niille automaattisesti pankin ajautumisesta maksukyvyttömyyteen, kun se alkaa vaikuttaa todennäköiseltä. Lisäksi talletusten vakuusjärjestelmien ja pankkien on vaihdettava keskenään tallettajia koskevia tietoja sekä maan sisällä että muiden maiden kanssa ilman salassapitovaatimuksista johtuvia rajoituksia.

Luottolaitosten on myös kyettävä milloin tahansa esittämään tallettajan kokonaistalletukset ("single customer view").

7.4. Talletusten vakuusjärjestelmien rahoitus ja niiden välinen lainaaminen (9 ja 10 artikla)

Direktiivillä varmistetaan nyt, että talletusten vakuusjärjestelmien käytettävissä olevat varat ovat oikeassa suhteessa niiden mahdollisiin sitoumuksiin. Varoja suojataan mahdollisilta tappioilta samankaltaisilla sijoituksilla koskevilla rajoituksilla, joita on asetettu sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksille direktiivin 2009/110/EY¹⁰ 7 artiklassa ja yhteissijoitusyrityksille direktiivin 2009/64/EY¹¹ 52 artiklassa. Tällöin otetaan huomioon, että riskin tulee olla suhteellisen pieni ja maksuvalmiuden suhteellisen suuri. Talletusten vakuusjärjestelmiä rahoitetaan vaiheittain seuraavalla tavalla:

Riittävän rahoituksen varmistamiseksi talletusten vakuusjärjestelmillä on ensinnäkin oltava käytettävissään 1,5 prosenttia suojakelpoisista talletuksista 10 vuoden pituisen siirtymäkauden jälkeen (tätä kutsutaan "tavoitetasoksi"). Jos varat osoittautuvat pankin kaatuessa riittämättömiksi, on siirryttävä toiseen ja kolmanteen vaiheeseen.

Toisessa vaiheessa pankkien on tarvittaessa maksettava ylimääräisiä kannatusmaksuja ("jälkimaksuja"), jotka ovat enintään 0,5 prosenttia suojakelpoisista talletuksista. (Jos näiden maksujen suorittaminen vaarantaa pankin olemassaolon, toimivaltaiset viranomaiset voivat tapauskohtaisesti vapauttaa pankin niiden maksamisesta.) Ennakkomaksujen osuus on siis 75 prosenttia ja jälkimaksujen 25 prosenttia talletusten vakuusjärjestelmien rahoituksesta.

Kolmanneksi keskinäinen luottojärjestely antaa lisävaroja tarvitsevalle talletusten vakuusjärjestelmälle mahdollisuuden lainata kaikilta muilta EU:ssa toimivilta talletusten vakuusjärjestelmiltä, joiden on tarvittaessa lainattava yhdessä kyseiselle vakuusjärjestelmälle enintään 0,5 prosenttia sen suojakelpoisista talletuksista lyhyellä varoitusajalla suhteutettuna suojakelpoisten talletusten määrään kussakin maassa. Laina on maksettava viiden vuoden kuluessa takaisin, ja kyseiseen talletusten vakuusjärjestelmään on kerättävä uusia kannatusmaksuja lainan takaisinmaksua varten. Lainaa antavilla talletusten vakuusjärjestelmillä on takaisinmaksun varmistamiseksi sijaantulo-oikeus tallettajien maksukyvyttömyyden luottolaitosta vastaan esittämiin vaatimuksiin, ja nämä vaatimukset asetetaan etusijalle sen luottolaitoksen likvidaatiomenettelyssä, jonka maksukyvyttömyyden vuoksi lainaa ottavan talletusten vakuusjärjestelmän varat ovat hupenneet.

Neljäntenä ja viimeisenä keinona, jolla voidaan suojata veronmaksajia, on vaatimus, jonka mukaan talletusten vakuusjärjestelmillä on oltava käytössään vaihtoehtoisia rahoitusjärjestelyjä. Niissä on kuitenkin noudatettava keskuspankkirahoitusta koskevaa kieltoa, josta määrätään SEUT-sopimuksen 123 artiklassa.

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta (EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7).

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

Tämä nelivaiheinen mekanismi otetaan käyttöön vasta 10 vuoden kuluttua. Jotta tavoitetaso voidaan mukauttaa talletusten vakuusjärjestelmien mahdollisiin sitoumuksiin, sitä tarkistetaan suojattujen talletusten perusteella (toisin sanoen ottaen huomioon talletussuojan taso) heikentämättä kuitenkaan itse suojaa.

Talletusten vakuusjärjestelmän varoja olisi ensisijaisesti käytettävä korvausten maksamiseen tallettajille, mikä ei kuitenkaan estä käyttämästä niitä pankkien kriisinratkaisuihin valtiontukisääntöjen mukaisesti. Jotta varoja ei käytettäisi loppuun pankin vakuuttamattomien velkojien hyväksi, tällainen käyttö on rajoitettava määrään, joka olisi tarvittu suojattujen talletusten korvaamiseen. Koska pankkien kriisinratkaisu ja korvausten maksaminen palvelevat eri tarkoituksia, talletusten vakuusjärjestelmän varat olisi korvamerkittävä jo siinä vaiheessa, kun varoja kerätään tavoitetason saavuttamiseksi, jotta voidaan varmistaa, että varojen muu käyttö ei häiritse talletusten vakuusjärjestelmien pääasiallista tehtävää eli talletusten korvaamista. Tämä ei kuitenkaan rajoita komission tulevaa politiikkaa, joka liittyy pankkien kriisinratkaisurahastoihin.

7.5. Talletusten vakuusjärjestelmään suoritettavat riskiperusteiset kannatusmaksut (11 artikla ja liitteet I ja II)

Luottolaitosten talletusten vakuusjärjestelmiin suorittamat kannatusmaksut on laskettava yhdenmukaistetulla tavalla laitosten riskiprofiilien mukaan. Kannatusmaksut muodostuvat periaatteessa sekä riskistä riippumattomista että riskiperusteisista osista. Jälkimmäiset lasketaan useiden indikaattoreiden pohjalta, jotka kuvaavat yksittäisten luottolaitosten riskiprofiileja. Ehdotetut indikaattorit kuvaavat seuraavia keskeisiä riskiluokkia, joita käytetään yleisesti luottolaitosten talouden vakauden arvioinnissa: vakavaraisuus, varojen laatu, kannattavuus ja maksuvalmius. Indikaattoreiden laskemiseen tarvittavat tiedot ovat jo saatavilla voimassa olevien ilmoitusvelvollisuuksien ansiosta.

Direktiivissä otetaan huomioon jäsenvaltioiden pankkialojen väliset erot ja annetaan jonkin verran joustavuutta ottamalla käyttöön perusindikaattoreita (jotka ovat pakollisia kaikille jäsenvaltioille) sekä lisäindikaattoreita (jotka ovat vapaaehtoisia jäsenvaltioille). Perusindikaattorit muodostuvat yleisesti käytetyistä perusteista, kuten vakavaraisuudesta, varojen laadusta, kannattavuudesta ja maksuvalmiudesta. Perusindikaattoreiden painotus on 75 prosenttia ja lisäindikaattoreiden 25 prosenttia.

Tämä riskiperusteisten kannatusmaksujen laskentatapa perustuu komission Yhteisen tutkimuskeskuksen vuosina 2008 ja 2009 antamiin raportteihin¹² ja heijastaa myös eräissä jäsenvaltioissa nykyään noudatettuja lähestymistapoja. Direktiivissä edellytetään yleisesti, että talletusten vakuusjärjestelmän keräämien kannatusmaksujen kokonaismäärä on aluksi määritettävä kyseisen järjestelmän tavoitetason mukaisesti, minkä jälkeen määrä on jaettava järjestelmän jäsenpankkien kesken niiden riskiprofiilien mukaan. Näin ollen direktiivissä kannustetaan noudattamaan järkevää riskinhallintaa ja ehkäistään riskikäyttäytymistä edellyttämällä, että vähäriskisimpien pankkien ja riskialttimpien pankkien vakuusjärjestelmään maksamat kannatusmaksut ovat selvästi erisuuruisia (75 prosentista 200 prosenttiin vakiomäärästä).

¹² Ks. YTK:n raportit, jotka löytyvät seuraavista osoitteista:
http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/guarantee/risk-based-report_en.pdf ja
http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/guarantee/2009_06_risk-based-report_en.pdf.

Kannatusmaksun riskistä riippumaton osa perustuu *suojakelpoisten talletusten* määrään, mikä on nykyään käytäntönä useimmissa jäsenvaltioissa. Ajan myötä kannatusmaksun perustaksi tulevat kuitenkin kaikissa jäsenvaltioissa *suojatut talletukset* (eli suojakelpoiset talletukset, jotka eivät ylitä talletussuojan tasoa), koska ne heijastavat paremmin talletusten vakuusjärjestelmiin kohdistuvaa riskiä.

Riskiperusteisten kannatusmaksujen laskenta olisi myöhemmin yhdenmukaistettava kokonaan.

7.6. Rajat ylittävä yhteistyö (12 artikla)

Jotta korvausprosessi sujuisi helpommin sellaisissa tapauksissa, joissa on mukana useita jäsenvaltioita, vastaanottavan jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmä toimii toisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden laitosten perustamien sivukonttoreiden tallettajien keskitettynä asiointipisteenä. Tällaiseen toimintaan ei kuulu pelkästään yhteydenpito kyseisessä maassa olevien tallettajien kanssa (”postilaatikkona” toimiminen) vaan myös korvausten maksaminen kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän puolesta (”maksunvälittäjänä” toimiminen). Toimintaa helpotetaan talletusten vakuusjärjestelmien välisillä sopimuksilla.

Järjestelmien on vaihdettava olennaisia tietoja toistensa kanssa. Tätä helpotetaan keskinäisin sopimuksin.

Kun pankin jäsenyys talletusten vakuusjärjestelmässä päättyy uudelleenorganisoinnin vuoksi ja pankista tulee toisen talletusten vakuusjärjestelmän jäsen, sille korvataan sen viimeksi suorittama kannatusmaksu, jotta se voi käyttää kyseisiä varoja suorittaessaan ensimmäisen kannatusmaksunsa uuteen vakuusjärjestelmään.

7.7. Tallettajille annettavat tiedot (14 artikla ja liite III)

Tallettajille tiedotetaan nyt paremmin siitä, ovatko heidän talletuksensa suojattuja ja miten talletusten vakuusjärjestelmä toimii. Tätä varten tallettajien on ennen talletuksen tekoa allekirjoitettava liitteessä III esitetyn mallin mukainen tiedote, joka sisältää kaikki olennaiset tiedot siitä, miten talletusta suojataan asianomaisessa talletusten vakuusjärjestelmässä. Nykyisille tallettajille on vastaavasti ilmoitettava näistä seikoista tiliotteissa. Talletustuotteiden mainontaa on rajoitettava siten, että mainonnassa saa olla pelkkä maininta talletusten vakuusjärjestelmän antamasta suojasta, jotta kyseistä vakuusjärjestelmää ei käytettäisi markkinointikeinona.

Talletusten vakuusjärjestelmien säännöllisesti antamilla tiedoilla (ennakkomaksut, jälkimaksukapasiteetti ja säännöllisten stressitestien tulokset) varmistetaan avoimuus ja luotettavuus, minkä ansiosta rahoitusvakaus paranee hyvin vähäisin kustannuksin (ks. vaikutusten arviointi, jossa asiaa käsitellään tarkemmin).

7.8. Uusi valvontarakenne

Komissio antoi 23. syyskuuta 2009 asetusehdotukset Euroopan finanssivalvojien järjestelmän perustamisesta, johon kuuluu myös kolmen Euroopan valvontaviranomaisen ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustaminen. Uuden Euroopan pankkiviranomaisen olisi sitä koskevassa asetuksessa annetun toimivallan rajoissa kerättävä tietoja talletusten määrästä, tehtävä vertaisarviointeja, vahvistettava, voiko talletusten vakuusjärjestelmä lainata varoja

muilta talletusten vakuusjärjestelmiltä, sekä ratkaistava talletusten vakuusjärjestelmien välisiä erimielisyyksiä.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI .../...,**annettu [...] päivänä [...]kuuta [...],****talletusten vakuusjärjestelmistä [uudelleenlaadittu toisinto]****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

↓ 94/19/EC (mukautettu)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen
☒ 53 ☒ ~~57~~ artiklan 1 ~~2~~ kohdan ~~ensimmäisen ja kolmannen virkkeen~~,ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen¹³,ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon¹⁴,ottavat huomioon ☒ Euroopan tietosuojavaltuutetun lausunnon¹⁵ ☒ ~~talous- ja~~
~~sosiaalikomitean lausunnon~~¹⁶,

☒ sen jälkeen, kun ehdotus on toimitettu kansallisille parlamenteille, ☒

☒ noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ☒ ~~toimivat perustamissopimuksen 189 b~~
~~artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen~~¹⁷sekä katsovat ☒ seuraavaa: ☒ ~~että~~

↓ uusi

- (1) Toukokuun 30 päivänä 1994 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 94/19/EY* on tehtävä useita huomattavia muutoksia. Mainittu direktiivi olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.

¹³ ~~EYVL N:o C 163, 30.6.1992, s. 6 EYVL N:o C 178, 30.6.1993, s. 14~~

¹⁴ EUVL C [...].

¹⁵ EUVL C [...].

¹⁶ ~~EYVL N:o C 332, 16.12.1992, s. 13~~

¹⁷ ~~EYVL N:o C 115, 26.4.1993, s. 96, ja Euroopan parlamentin 9 päivänä maaliskuuta 1994 tekemä päätös (EYVL N:o C 91, 28.3.1994).~~

↓ 94/19/EY, johdanto-osan
1 kappale (uusi)

- (2) Luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisen ja sen harjoittamisen helpottamiseksi on tarpeen poistaa erot, joita esiintyy jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen välillä talletusten vakuusjärjestelmiä koskevista säännöistä, joita sovelletaan kyseisiin laitoksiin. ~~perustamissopimuksen tavoitteiden mukaisesti olisi edistettävä luottolaitosten toiminnan yhdenmukaista kehitystä koko yhteisössä poistamalla kaikki sijoittautumisvapauden ja rahoituspalvelujen tarjoamisen vapauden rajoitukset vahvistamalla samalla pankkijärjestelmän vakautta ja tallettajien turvaa,~~

↓ 94/19/EY, johdanto-osan
2 kappale (uusi)

- (3) Tämä direktiivi on olennainen väline sisämarkkinoiden toteuttamisessa luottolaitosten alalla sekä sijoittautumisvapauden että palvelujen tarjoamisen vapauden kannalta, ja sillä lisätään pankkijärjestelmän vakautta ja tallettajien suojaa. ~~samalla kun poistetaan luottolaitosten toiminnan rajoitukset, on suotavaa ottaa huomioon tilanne, joka saattaa aiheutua, jos luottolaitoksen, jolla on sivukonttoreita muissa jäsenvaltioissa, talletuksia ei kyetä maksamaan; on välttämätöntä, että talletusten yhdenmukaistettu vähimmäistaso varmistetaan riippumatta siitä, missä talletukset sijaitsevat yhteisössä; tämä talletusten turvaaminen on yhtä tärkeää kuin vakavaraisuussäännöt yhtenäisten pankkimarkkinoiden saavuttamiseksi,~~

↓ uusi

- (4) Talletusten vakuusjärjestelmästä annetun direktiivin 94/19/EY muuttamisesta talletussuojan tason ja korvausten maksuajan osalta 11 päivänä maaliskuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/14/EY¹⁸ edellytetään, että komissio antaa tarvittaessa ehdotuksia direktiivin 94/19/EY muuttamiseksi. Tähän sisältyy talletusten vakuusjärjestelmien rahoitusmekanismien yhdenmukaistaminen, mahdolliset mallit riskiperusteisten kannatusmaksujen ottamiseksi käyttöön, unionin tasolla toimivan talletusten vakuusjärjestelmän mahdollisesta käyttöönotosta koituvat edut ja kustannukset, toisistaan poikkeavien, kuittaukseen ja vastavaatimukseen liittyvien lainsäädäntöjen vaikutukset, järjestelmän tehokkuus sekä sen seikan yhdenmukaistaminen, mitä tuotteita ja tallettajia suoja kattaa.

¹⁸ EUVL L 68, 13.3.2009, s. 3.

↓ 94/19/EY, johdanto-osan
8 kappale (uusi)

- (5) Direktiivi 94/19/EY pohjautuu yhdenmukaistamisen vähimmäistason periaatteeseen. Sen vuoksi unioniin on perustettu useita hyvin erilaisia talletusten vakuusjärjestelmiä. Tämä on aiheuttanut markkinoiden vääristymiä luottolaitosten kannalta ja rajoittanut tallettajien sisämarkkinoista saamia hyötyjä. ~~yhdenmukaistamisen on rajoitettava talletusten vakuusjärjestelmien keskeisiin tekijöihin ja sen on varmistettava vakuuksien maksaminen mahdollisimman nopeasti yhdenmukaistetun vähimmäistason perusteella.~~
-

↓ uusi

- (6) Direktiivillä olisi pyrittävä siihen, että luottolaitosten välillä vallitsevat tasapuoliset toimintaedellytykset, tallettajien on helppo ymmärtää talletusten vakuusjärjestelmien ominaisuuksia ja korvaukset maksetaan tallettajille nopeasti terveellä pohjalla olevista ja luotettavista talletusten vakuusjärjestelmistä rahoitusvakauden turvaamiseksi. Sen vuoksi talletussuojaa olisi yhdenmukaistettava ja yksinkertaistettava mahdollisimman pitkälle.
-

↓ 94/19/EY, johdanto-osan
3 kappale

- (7) ~~M~~maksukyvyttöä luottolaitosta suljettaessa on muussa jäsenvaltiossa kuin luottolaitoksen kotipaikassa sijaitsevien sivukonttoreiden tallettajat turvattava samalla talletusten vakuusjärjestelmällä kuin laitoksen muut tallettajat.
-

↓ 94/19/EY, johdanto-osan
15 kappale (mukautettu)

- (8) ~~Tässä direktiivissä edellytetään periaatteessa kaikkia luottolaitoksia osallistumaan talletusten vakuusjärjestelmään, direktiivit, joissa käsitellään sellaisten luottolaitosten pääsyä järjestelmään, joiden kotipaikka on kolmannessa valtiossa, ja erityisesti luottolaitosten liiketoiminnan aloittamiseen ja harjoittamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 12 päivänä joulukuuta 1977 annettu ensimmäinen neuvoston direktiivi 77/780/ETY (*), sallivat jäsenvaltioiden päättää, antavatko ne näiden luottolaitosten sivukonttoreiden harjoittamaa toimintaa alueellaan, ja toiminnanharjoittamisen ehdoista; näitä sivukonttoreita ei koske palvelujen vapaa tarjonta perustamissopimuksen 59 artiklan toisen kohdan mukaan eikä sijoittautumisvapaus muissa jäsenvaltioissa kuin siinä, mihin ne ovat sijoittautuneet. Jäsenvaltion, joka hyväksyy tällaiset ☒ sellaisten luottolaitosten ☒ sivukonttorit, ☒ joiden kotipaikka on kolmannessa maassa, ☒ on näin ollen päätettävä, kuinka soveltaa ☒ tätä direktiiviä ☒ tämän direktiivin sisältämiä periaatteita sivukonttoreihin ☒ ja otettava huomioon tarve, ☒ direktiivin 77/780/ETY 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti sekä sen tarpeen mukaisesti, joka aiheutuu~~

tallettajien turvaamisesta ja rahoitusjärjestelmän eheyden säilyttämisestä. Oon välttämätöntä, että näiden sivukonttoreiden tallettajat tietävät täysin heihin vakuuden osalta sovellettavista säännöksistä.

↓ uusi

- (9) Vaikka periaatteessa kaikkien luottolaitosten on kuuluttava johonkin talletusten vakuusjärjestelmään, on tunnustettava, että on olemassa järjestelmiä, jotka suojaavat itse luottolaitosta (laitosten suojajärjestelmät) ja erityisesti sen maksuvalmiutta ja -kykyä. Tällaiset järjestelmät varmistavat tallettajille suuremman suojan kuin talletusten vakuusjärjestelmät. Jos ne ovat talletusten vakuusjärjestelmiin nähden erillisiä järjestelmiä, niiden antama lisäturva olisi otettava huomioon päätettäessä kannatusmaksuista, jotka niiden jäsenten on suoritettava talletusten vakuusjärjestelmiin. Yhdenmukaistettu talletussuojan taso ei saisi vaikuttaa järjestelmiin, jotka suojaavat itse luottolaitosta, jollei niistä makseta korvauksia tallettajille. Tallettajien olisi voitava esittää vaatimuksia kaikkia järjestelmiä vastaan varsinkin, jos keskinäisen takausjärjestelmän antamaa suojaa ei voida varmistaa. Näin ollen mitään järjestelmää ei saisi jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.
- (10) Laitosten suojajärjestelmät on määritelty luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (uudelleenlaadittu teksti) 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY¹⁹ 80 artiklan 8 kohdassa, ja toimivaltaiset viranomaiset voivat tunnustaa ne talletusten vakuusjärjestelmiksi, jos ne täyttävät kaikki mainitussa artiklassa ja tässä direktiivissä vahvistetut edellytykset.
- (11) Viimeaikaisessa finanssikriisissä talletussuojan tasojen koordinoimaton nostaminen eri puolilla EU:ta johti siihen, että tallettajat siirsivät rahansa niissä maissa sijaitseviin pankkeihin, joissa talletusten vakuudet olivat suurempia. Tämä vähensi pankkien maksuvalmiutta vaikeina aikoina. Vakaina aikoina erilaiset talletussuojan tasot voivat johtaa siihen, että tallettajat valitsevat suurimman talletussuojan sopivimman talletustuotteen sijasta. Tämä voi aiheuttaa kilpailun vääristymiä sisämarkkinoilla. Sen vuoksi on välttämätöntä varmistaa yhdenmukaistettu talletussuojan taso riippumatta siitä, missä talletukset sijaitsevat unionissa. Tietyissä talletuksissa, jotka liittyvät tallettajien henkilökohtaiseen tilanteeseen, talletussuojan taso voi kuitenkin olla korkeampi, mutta vain rajoitetun ajan.

↓ 2009/14/EY, johdanto-osan
4 kappale
⇒ uusi

- (12) Talletussuojan tason pitäisi olla sama kaikille tallettajille riippumatta siitä, onko jäsenvaltion valuutta euro vai ei ⇒ ja onko pankki sellaisen järjestelmän jäsen vai ei, joka suojelee itse luottolaitosta ⇐. Euroalueeseen kuulumattomilla jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus pyöristää muuntamisen tuloksena saadut määrät, kunhan tämä ei vaaranna tallettajien samantasoista suojaa.

¹⁹ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

↓ 94/19/EY, johdanto-osan
16 kappale (mukautettu)

- (13) ~~Tässä direktiivissä säädetyn vähimmäisvakuustason ei toisaalta pitäisi jättää liian merkittävää osuutta talletuksista turvatta sekä tallettajien turvaamisen että rahoitusjärjestelmän vakauden edun kannalta. Toisaalta ei ole suotavaa edellyttää koko yhteisössä sellaista turvatasoa, joka voisi tietyissä tapauksissa aiheuttaa luottolaitosten epäterveen hallinnoinnin; on suotavaa ottaa~~ ☒ olisi otettava ☒ huomioon näiden järjestelmien rahoituskulut. Sen vuoksi vaikuttaa kohtuulliselta vahvistaa ☒ 100 000 euron ☒ 20 000 euron yhdenmukaistettu vähimmäisvakuustaso. rajoitetut siirtymäsäännökset voivat olla tarpeen, jotta järjestelmät voivat noudattaa tätä määrää.

↓ 94/19/EY, johdanto-osan
20 kappale (mukautettu)

- (14) Yhdenmukaistettua vähimmäisrajaa tallettajaa kohti, eikä talletusta kohti, koskeva periaate on säilytetty. Näin ollen on suotavaa ottaa huomioon sellaisten tallettajien tekemät talletukset, joita ei joko ole merkitty tilinhaltijoiksi tai jotka eivät ole tilin ainoita haltijoita. Rajaa on siis sovellettava jokaiseen tunnistettavaan tallettajaan. Tätä ei kuitenkaan pitäisi soveltaa yhteissijoitusyrityksiin, joita koskevia erityisiä turvaamissääntöjä ei sovelleta edellä mainittuihin talletuksiin.

↓ uusi

- (15) Jäsenvaltioita ei saisi estää perustamasta järjestelmiä, joilla suojataan yleisesti eläkkeitä, ja näiden järjestelmien olisi toimittava erillään talletusten vakuusjärjestelmistä. Jäsenvaltioita ei saisi myöskään estää suojaamasta tiettyjä talletuksia sosiaalisista syistä tai yksityisiin asumistarkoituksiin tehtyjen kiinteistökauppojen yhteydessä. Kaikissa tapauksissa olisi noudatettava valtioneuvoston sääntöjä.

↓ 94/19/EY, johdanto-osan
23 kappale (uusi)
⇒ uusi

- (16) ~~tässä direktiivissä ei ole~~ ⇒ On ☒ välttämätöntä yhdenmukaistaa talletusten vakuusjärjestelmien tai itse luottolaitosten rahoitustapoja. Toisaalta, ~~ottaen huomioon sen, että~~ näiden järjestelmien rahoituksen hoitamisen on ☒ pääasiassa ☒ periaatteessa kuuluttava itse luottolaitoksille, ja toisaalta niiden ~~että näiden järjestelmien~~ rahoituskyvyn on oltava suhteessa niiden sitoumuksiin. ⇒ Sen varmistamiseksi, että tallettajilla on kaikissa jäsenvaltioissa yhtä korkea suojan taso ja että talletusten vakuusjärjestelmät lainaavat toisilleen rahaa ainoastaan, jos asianomainen talletusten vakuusjärjestelmä on tehnyt merkittäviä rahoitusyrityksiä, talletusten vakuusjärjestelmien rahoittaminen olisi yhdenmukaistettava korkealle tasolle. ☒

Tämä ei saisi kuitenkaan vaarantaa kyseisen jäsenvaltion pankkijärjestelmän vakautta.

↓ uusi

- (17) Jotta talletussuoja voidaan rajoittaa siihen, mikä on tarpeen oikeudellisen selkeyden ja avoimuuden varmistamiseksi tallettajille, ja jotta voidaan välttää sijoitusriskien siirtyminen talletusten vakuusjärjestelmiin, suojan ulkopuolelle olisi jätettävä tietyt sijoitusluonteiset rahoitustuotteet ja niistä erityisesti sellaiset, joita ei voida maksaa takaisin nimellisarvon mukaisesti ja joiden olemassaolo voidaan osoittaa ainoastaan todistuksella.
- (18) Tiettyjen tallettajien, erityisesti viranomaisten tai muiden rahoituslaitosten, ei tulisi olla talletussuojakelpoisia. Koska niitä on vähäinen määrä verrattuna kaikkiin muihin talletajiin, niillä on pankin ajautuessa maksukyvyttömyyteen minimaalinen vaikutus rahoitusvakauteen. Lisäksi viranomaisten on huomattavasti helpompi saada luottoa kuin kansalaisten. Muiden kuin rahoitusalan yritysten olisi periaatteessa kuuluttava talletussuojan piiriin niiden koosta riippumatta.
- (19) Rahoitusjärjestelmän rahanpesutarkoituksiin käyttämisen estämisestä 10 päivänä kesäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/308/ETY²⁰ 1 artiklassa esitetään rahanpesun määritelmä. Kyseisen määritelmän perusteella olisi joitakin tallettajia jätettävä talletusten vakuusjärjestelmistä suoritettavien maksujen ulkopuolelle.

↓ 94/19/EY, johdanto-osan
4 kappale

- (20) Kuluilla, jotka luottolaitoksille aiheutuvat osallistumisesta vakuusjärjestelmään, ei ole yhteyttä kuluihin, jotka aiheutuisivat laajamittaisen pankkitalletusten irtisanomisen vuoksi sekä vaikeuksissa olevasta luottolaitoksesta että terveistä luottolaitoksista seurauksena tallettajien pankkijärjestelmään kohdistuvan luottamuksen menettämisestä.

↓ uusi

- (21) On välttämätöntä, että talletusten vakuusjärjestelmien käytettävissä olevat rahoitusvarat saavuttavat tietyn tavoitetason ja että on mahdollista kerätä ylimääräisiä kannatusmaksuja. Talletusten vakuusjärjestelmillä olisi tarvittaessa oltava käytössään asianmukaisia vaihtoehtoisia rahoitusjärjestelyjä, joiden avulla ne voivat hankkia lyhyen aikavälin rahoitusta täyttääkseen niitä vastaan esitetyt vaatimukset.
- (22) Talletusten vakuusjärjestelmien rahoitusvaroja olisi pääasiallisesti käytettävä tallettajille maksettaviin korvauksiin. Niillä olisi kuitenkin voitava rahoittaa myös

²⁰ EUVL L 166, 28.6.1991, s. 77.

talletusten siirtoa toiseen luottolaitokseen, jos talletusten vakuusjärjestelmälle aiheutuvat kustannukset eivät ylitä kyseisessä luottolaitoksessa suojattujen talletusten määrää. Niillä voitaisiin myös tietyssä määrin pyrkiä estämään pankkien maksukyvyttömyys tässä direktiivissä asetetuissa rajoissa. Tällaisissa toimenpiteissä olisi noudatettava valtioneuvoston suositusta. Tämä ei kuitenkaan rajoita komission tulevaa politiikkaa, joka liittyy pankkien kriisinhallintajärjestelmään.

(23) Sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävyydestä (uudelleenlaadittu teksti) 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/49/EY²¹ liitteessä I olevan 14 kohdan taulukossa 1 omaisuusarvot jaotellaan niihin liittyvien riskien perusteella. Kyseinen liite olisi otettava huomioon sen varmistamiseksi, että talletusten vakuusjärjestelmissä sijoitetaan ainoastaan vähäriskiseen varallisuuteen.

(24) Talletusten vakuusjärjestelmiin suoritettavissa kannatusmaksuissa olisi otettava huomioon järjestelmien jäseniin kohdistuvan riskin suuruus. Tämä antaisi mahdollisuuden ottaa yksittäisten pankkien riskiprofiilit huomioon, johtaisi oikeudenmukaiseen kannatusmaksujen laskemiseen ja kannustaisi toimimaan vähäriskisemmän liiketoimintamallin mukaisesti. Tällainen yhdenmukaistaminen voitaisiin toteuttaa asteittain kehittämällä joukko kaikille jäsenvaltioille pakollisia perusindikaattoreita ja toinen joukko vapaaehtoisia lisäindikaattoreita.

↓ 94/19/EY, johdanto-osan
25 kappale (uusi)
⇒ uusi

(25) Talletusten vakuusjärjestelmä on olennainen tekijä sisämarkkinoiden saavuttamisessa ja korvaamaton lisä luottolaitosten valvontajärjestelmään ottaen huomioon sen luoman yhteisvastuullisuuden samoilla rahoitusmarkkinoilla toimivien laitosten välillä, jos jokin niistä joutuu vaikeuksiin. ⇒ Sen vuoksi talletusten vakuusjärjestelmien olisi tarvittaessa voitava lainata rahaa toisiltaan. ⇐

↓ 2009/14/EY, johdanto-osan
10 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

(26) ~~Nykyisin voimassa oleva kolmen kuukauden pituinen K~~ korvausten maksuaika, jota voidaan pidentää yhdeksään kuukauteen ☒, joka on enintään kuusi viikkoa 31 päivästä joulukuuta 2010 alkaen ☒, on tallettajien luottamuksen ylläpidon kannalta vahingollinen eikä vastaa tallettajien tarpeita. Korvausten maksuaika olisi näin ollen lyhennettävä ⇒ yhteen viikkoon. ⇐ ~~20 työpäivään. Tätä aikaa olisi pidennettävä vain poikkeuksellisissa olosuhteissa toimivaltaisten viranomaisten annettua hyväksyntänsä. Komission olisi annettava kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta Euroopan parlamentille ja neuvostolle korvausmenettelyjen~~

²¹ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 201.

~~toimivuutta ja maksuaikoja koskeva kertomus, jossa se arvioi, olisiko maksuajan lyhentäminen edelleen kymmeneen työpäivään tarkoituksenmukaista.~~

↓ uusi

- (27) Sellaisissa jäsenvaltioissa olevien talletusten vakuusjärjestelmien, joihin luottolaitos on perustanut sivukonttoreita tai joissa se tarjoaa suoraan palveluja, olisi annettava tietoja ja suoritettava korvauksia tallettajille siinä jäsenvaltiossa olevan talletusten vakuusjärjestelmän puolesta, jossa kyseinen luottolaitos on saanut toimiluvan. Talletusten vakuusjärjestelmien, joita tämä saattaa koskea, olisi tehtävä ennakolta sopimuksia näiden tehtävien helpottamiseksi.

↓ 94/19/EY, johdanto-osan
21 kappale
⇒ uusi

- (28) ~~T~~iedottaminen on olennainen tekijä tallettajien turvaamisessa ~~ja myös siihen on sovellettava sitovia vähimmäissäännöksiä.~~ ⇒ . Sen vuoksi tallettajien talletussuojasta ja siitä vastaavasta järjestelmästä olisi tiedotettava nykyisille tallettajille näiden tiliotteissa ja mahdollisille tallettajille vakiomuotoisella tiedotteella, joka näiden olisi allekirjoitettava. Kaikille tallettajille olisi annettava samansisältöiset tiedot. ⇐ Vakuussummaa ja vakuusjärjestelmän laajuutta koskevien mainintojen sääntelemätön käyttö mainostarkoituksiin saattaa kuitenkin vaikuttaa pankkijärjestelmän vakauteen tai tallettajien luottamukseen; ~~jäsenvaltioiden olisi näin ollen annettava sääntöjä tällaisten mainintojen rajoittamiseksi.~~ ⇒ . Mainoksissa olevat talletusten vakuusjärjestelmiä koskevat maininnat olisi sen vuoksi rajoitettava lyhyeen, asialliseen mainintaan. Järjestelmien, jotka suojaavat itse luottolaitosta, olisi selvästi ilmoitettava tallettajille tästä tehtävästään lupaamatta näille rajoittamatonta talletussuojaa. ⇐

↓ uusi

- (29) Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY²² sovelletaan myös tämän direktiivin nojalla tapahtuvaan henkilötietojen käsittelyyn.

↓ 94/19/EY, johdanto-osan
24 kappale

- (30) Tästä direktiivistä ei voi seurata jäsenvaltioiden tai niiden toimivaltaisten viranomaisten vastuu tallettajia kohtaan, jos ne ovat huolehtineet yhden tai useamman

²² EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

talletusten vakuusjärjestelmän perustamisesta ja virallisesta hyväksymisestä tai siitä, että luottolaitokset itse antavat vakuuden, ja varmistaneet, että korvaukset suoritetaan ja tallettajat turvataan tässä direktiivissä määriteltyjen edellytysten mukaisesti.²³

↕ uusi

- (31) Komissio on 23 päivänä syyskuuta 2009 antamassaan ehdotuksessa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan pankkiviranomaisen perustamisesta²³ ehdottanut lainsäädäntöä, jolla luotaisiin Euroopan finanssivalvojen järjestelmä, ja antanut tarkempaa tietoa tällaisen uuden valvontakehyksen rakenteesta ja siihen liittyvästä Euroopan pankkiviranomaisen perustamisesta.
- (32) Pankkiviranomaisen, jonka olisi kunnioitettava jäsenvaltioiden harjoittamaa talletusten vakuusjärjestelmien valvontaa, olisi myötävaikutettava asetetun tavoitteen saavuttamiseen eli luottolaitosten toiminnan aloittamisen ja harjoittamisen helpottamiseen ja varmistettava samalla tehokas tallettajien suojaaminen. Tätä varten pankkiviranomaisen olisi vahvistettava, että tässä direktiivissä talletusten vakuusjärjestelmien väliselle lainaamiselle asetetut edellytykset täyttyvät, ja ilmoitettava tässä direktiivissä asetettuja tiukkoja rajoja noudattaen määrät, jotka kukin järjestelmä antaa lainaa, sekä alkuperäiset korot ja laina-aika. Tässä yhteydessä pankkiviranomaisen olisi myös kerättävä talletusten vakuusjärjestelmiä koskevia tietoja erityisesti niillä suojattujen talletusten määrästä, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat vahvistaneet. Sen olisi tiedotettava muille talletusten vakuusjärjestelmille niiden lainanantovelvoitteesta.
- (33) On tarpeen ottaa käyttöön tehokas väline, jolla vahvistetaan rahoituspalveluja koskevat yhdenmukaistetut tekniset standardit tasapuolisten toimintaedellytysten ja tallettajien riittävän suojan varmistamiseksi koko Euroopassa. Tällaiset standardit olisi kehitettävä, jotta voidaan standardoida riskiperusteisten kannatusmaksujen laskeminen.
- (34) Sen varmistamiseksi, että talletusten vakuusjärjestelmät ovat tehokkaita ja toimivia ja että niiden asema eri jäsenvaltioissa otetaan tasapuolisesti huomioon, pankkiviranomaisella olisi oltava mahdollisuus ratkaista sitovasti niiden väliset erimielisyydet.
- (35) Komissio olisi valtuutettava antamaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisia delegoituja säädöksiä 5 artiklan 5 kohdan osalta.
- (36) Toteutettavan toiminnan tavoitteet, joita ovat talletusten vakuusjärjestelmien toimintaa koskevien sääntöjen yhdenmukaistaminen, voidaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa määritellyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti saavuttaa ainoastaan unionin tasolla. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

²³ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan pankkiviranomaisen perustamisesta – KOM(2009) 501.

(37) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan aikaisempien direktiivien sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aikaisempiin direktiiveihin.

(38) Tämä direktiivi ei vaikuta liitteessä IV mainittuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

↓ 94/19/EY (mukautettu)

OVAT ☒ HYVÄKSYNEET ☒ ~~ANTANEET~~ TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan talletusten vakuusjärjestelmien toimintaa koskevat säännöt.
2. Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin lakisääteisiin ja sopimusperusteisiin talletusten vakuusjärjestelmiin sekä laitosten suojajärjestelmiin, jotka on tunnustettu talletusten vakuusjärjestelmiksi.
3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tunnustaa direktiivin 2006/48/EY 80 artiklan 8 kohdassa määriteltyt laitosten suojajärjestelmät talletusten vakuusjärjestelmiksi, jos ne täyttävät kaikki mainitussa artiklassa ja tässä direktiivissä vahvistetut edellytykset.
4. Lukuun ottamatta 14 artiklan 5 kohdan toista alakohtaa ja liitteen III viimeistä alakohtaa tätä direktiiviä ei sovelleta laitosten suojajärjestelmiin, joita ei ole tunnustettu 3 kohdan mukaisesti ja joissa ei tarjota vakuutta talletuksille.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) ~~1~~ ”talletuksella” sellaista saatavaa, joka syntyy tilille jätetyistä varoista tai tavanomaisessa pankkitoiminnassa syntyvissä väliaikaisissa maksujen siirroissa, joka luottolaitoksen on maksettava sovellettavan lain ja sopimusten ehtojen mukaisesti takaisin, ~~sekä luottolaitoksen antaman velkakirjan osoittamaa velkaa.~~

Asunto-osuuskuntien (building society) osuudet Isossa-Britanniassa ja Irlannissa, lukuun ottamatta niitä, jotka ovat pääomaluonteisia ja joihin sovelletaan 2 artiklaa, katsotaan talletuksiksi.

~~Joukkovelkakirjoja, jotka vastaavat arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 20 päivänä joulukuuta~~

~~1985 annetun neuvoston direktiivin 85/61/ETY²⁴ 22 artiklan 4 kohdassa esitettyjä perusteita, ei katsota talletuksiksi.~~

~~Saatavan laskemiseksi jäsenvaltiot soveltavat korvauksiin ja korvattaviin velkoihin liittyviä säädöksiä talletukseen sovellettavan lain ja sopimusten ehtojen mukaisesti.~~

↴ uusi

Välinettä ei pidetä talletuksena seuraavissa tapauksissa:

sen olemassaolo voidaan osoittaa ainoastaan muulla todistuksella kuin tiliotteella;

sen pääomaa ei voida maksaa takaisin nimellisarvon mukaisesti;

sen pääoma voidaan maksaa takaisin nimellisarvon mukaisesti ainoastaan luottolaitoksen tai kolmannen osapuolen antaman erityisen vakuuden tai sopimuksen perusteella; ⇐

- b) ”suojakelpoisilla talletuksilla” talletuksia, joita ei ole jätetty 4 artiklan mukaisesti suojan ulkopuolelle;
- c) ”suojatuilla talletuksilla” suojakelpoisia talletuksia, jotka eivät ylitä 5 artiklassa tarkoitettua talletussuojan tasoa;

↓ 94/19/EY, 1 artiklan 2 kohta

- ~~d)2~~ ”yhteistilillä” vähintään kahden henkilön nimissä avattua tiliä tai tiliä, johon vähintään kahdella henkilöllä on oikeuksia, joita voidaan käyttää vähintään yhden henkilön allekirjoitusta vastaan;

↓ 94/19/EY, 1 artiklan 3 kohta

- ~~e)3~~ ”talletuksella², jota ei kyetä maksamaan²” talletusta, joka on erääntynyt ja lankeaa maksettavaksi ja jota luottolaitos ei ole maksanut luottolaitokseen sovellettavan lain ja sopimusten ehtojen mukaisesti, jos
 - i) toimivaltaiset viranomaiset ovat määrittäneet, että heidän mukaansa vaikuttaa siltä, että kyseinen luottolaitos ei kyseisellä hetkellä taloudelliseen tilanteeseensa liittyvien syiden vuoksi pysty maksamaan talletuksia eikä se todennäköisesti pysty tekemään sitä lähitulevaisuudessakaan.

²⁴

EYVL N:o C 163, 30.6.1992, s. 6 EYVL N:o C 178, 30.6.1993, s. 14

↓ 2009/14/EY, 1 artiklan 1 kohta

Toimivaltaiset viranomaiset tekevät määrittelyn heti, kun se mahdollista, ja viimeistään viisi työpäivää sen jälkeen, kun ne ovat ensimmäisen kerran todenneet, että luottolaitos ei ole maksanut erääntyneitä ja maksettavaksi langenneita talletuksia; tai

↓ 94/19/EY, 1 artiklan 1 kohta
(uusi)

ii) oikeusviranomainen on suoraan luottolaitoksen taloudelliseen tilanteen liittyvistä syistä johtuen antanut päätöksen, jonka vaikutuksesta tallettajan oikeus esittää vaatimus luottolaitosta vastaan lykkääntyy, jos tämä päätös tehdään ennen edellä tarkoitettua määrittelyä;

~~f)4. ”luottolaitoksella” ⇒ direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 1 kohdassa määriteltyä <div>yritystä, joka liiketoimintanaan vastaanottaa yleisöltä talletuksia tai muita takaisinmaksettavia varoja ja myöntää luottoja omaan lukuunsa;~~

~~g)5. ”sivukonttorilla” toimipaikkaa, joka on oikeudellisesti luottolaitoksen osa ja joka harjoittaa välittömästi kaikkia tai joitakin luottolaitosten liiketoimintaan olennaisesti kuuluvia toimia;~~

↓ uusi

h) ”tavoitetasolla” 1,5:tä prosenttia niistä suojakelpoisista talletuksista, joiden suojaamisesta talletusten vakuusjärjestelmä vastaa;

i) ”käytettävissä olevilla rahoitusvaroilla” varoja, joihin kuuluvat käteisvarat, talletukset ja vähäriskinen varallisuus, jonka lopulliseen erääntymispäivään jäljellä oleva juoksuaika on enintään 24 kuukautta, ja jotka voidaan muuttaa rahaksi 7 artiklan 1 kohdassa säädetyssä määräajassa;

j) ”vähäriskisellä varallisuudella” varallisuutta, joka kuuluu ensimmäiseen tai toiseen direktiivin 2006/49/EY liitteessä I olevan 14 kohdan taulukossa 1 esitettyyn luokkaan, mutta johon ei kuulu muita kyseisen liitteen 15 kohdassa määriteltyjä ehdot täyttäviä eriä;

k) ”kotijäsenvaltiolla” jäsenvaltiota, jossa luottolaitoksella on sääntömääräinen kotipaikka;

l) ”vastaanottavalla jäsenvaltiolla” jäsenvaltiota, jossa luottolaitoksella on sivukonttori tai jossa se tarjoaa palveluja;

m) ”toimivaltaisella viranomaisella” direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 4 kohdassa määriteltyjä toimivaltaisia viranomaisia.

2. Kun tässä direktiivissä viitataan [EPV-asetukseen], talletusten vakuusjärjestelmiä hoitavia elimiä pidetään tässä asetuksessa [EPV-asetuksen] 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuina toimivaltaisina viranomaisina.

↓ 94/19/EY, 3 artikla
→₁ 2005/1/EY, 2 artikla
⇒ uusi

3 artikla

Jäsenyys ja valvonta

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava alueellaan yhden tai useamman talletusten vakuusjärjestelmän perustaminen ja hyväksyminen.

⇒ Tämä ei sulje pois eri jäsenvaltioiden järjestelmien sulautumista. ⇐

~~Toisessa alakohdassa ja 4 kohdassa ennakoituja tapauksia lukuun ottamatta, kyseisessä jäsenvaltiossa direktiivin 77/780/EY 3 artiklan mukaisesti toimiluvan saanut luottolaitos ei saa vastaanottaa talletuksia, jos se ei kuulu johonkin tällaiseen järjestelmään.~~

~~Jäsenvaltio voi kuitenkin sallia luottolaitokselle poikkeuksen velvollisuudesta osallistua talletusten vakuusjärjestelmään, jos tämä laitos kuuluu järjestelmään, joka turvaa itse luottolaitoksen ja erityisesti sen maksuvalmiuden ja kyvyn, varmistaen näin tallettajille turvan, joka on vähintään vastaava kuin talletusten vakuusjärjestelmän tarjoama turva ja joka toimivaltaisten viranomaisten mukaan täyttää seuraavat edellytykset:~~

~~järjestelmä on toiminnassa ja se on virallisesti hyväksytty tämän direktiivin antamishetkellä,~~

~~järjestelmän tarkoituksena on välttää se, että tähän järjestelmään kuuluviin luottolaitoksiin tehtyjä talletuksia ei kyetä maksamaan ja sillä on käytettävissään tarvittavat keinot tätä varten,~~

~~järjestelmä ei koostu itse jäsenvaltion tai sen paikallisten tai alueellisten viranomaisten luottolaitoksille antamasta vakuudesta,~~

~~järjestelmä varmistaa tiedotuksen tallettajille 9 artiklassa säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen ja edellytysten mukaisesti.~~

~~Jäsenvaltion, joka käyttää tätä mahdollisuutta, on ilmoitettava siitä komissiolle; sen on ilmoitettava erityisesti turvajärjestelmien ominaisuuksista ja niihin kuuluvista luottolaitoksista sekä toimitettuihin tietoihin tulleista muutoksista. Komissio ilmoittaa tästä pankkialan →₁ Euroopan pankkikomitea ←.~~

2. Jos luottolaitos ei täytä sille talletusten vakuusjärjestelmän jäsenenä kuuluvia velvoitteita, toimiluvan antaneille toimivaltaisille viranomaisille ilmoitetaan tästä ja ne toteuttavat yhteistyössä vakuusjärjestelmän kanssa aiheelliset toimenpiteet, mukaan lukien rangaistusseuraamukset, sen takaamiseksi, että luottolaitos täyttää velvoitteensa.
3. Jos näillä toimenpiteillä ei pystytä varmistamaan sitä, että luottolaitos täyttää velvoitteensa, järjestelmä voi, jos kansallinen lainsäädäntö sallii jäsenen erottamisen, ja toimivaltaisten viranomaisten nimenomaisella suostumuksella, ilmoittaa vähintään ☐ yhtä ☐ kaksitoista kuukautta ennalta aikeestaan erottaa luottolaitos järjestelmästä. Ennen tämän määräajan päättymistä tehdyt talletukset kuuluvat edelleen järjestelmään kokonaisuudessaan. Jos luottolaitos ei ennalta ilmoittamista koskevan määräajan päättyessä ole täyttänyt velvoitteitaan, vakuusjärjestelmä voi toimivaltaisten viranomaisten nimenomaisen luvan saatuaan toteuttaa erottamisen.
- ~~4. Kansallisen lainsäädännön salliessa ja toimiluvan antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaisella suostumuksella talletusten vakuusjärjestelmästä erotettu luottolaitos voi jatkaa talletusten vastaanottamista, jos se on ennen erottamistaan tehnyt muita vakuusjärjestelyjä, jotka varmistavat tallettajille tasoltaan ja laajuudeltaan vähintään vastaavan turvan kuin virallisesti hyväksytyn järjestelmän tarjoama.~~
- ~~5. Jos luottolaitos, jonka erottamista on ehdotettu 3 kohdan mukaisesti, ei pysty tekemään muita järjestelyjä, jotka täyttävät 4 kohdassa tarkoitetut edellytykset, toimiluvan antaneet toimivaltaiset viranomaiset peruuttavat toimiluvan välittömästi.~~

↓ 94/19/EY, 5 artikla
(mukautettu)

4. Talletukset, jotka otetaan haltuun, kun luottolaitoksille direktiivin ☒ 2006/48/EY 6 ☐ ~~77/780/ETY~~ 3 artiklan mukaisesti annettu toimilupa peruutetaan, kuuluvat edelleen vakuusjärjestelmään.

↓ uusi

5. Toimivaltaisten viranomaisten on valvottava jatkuvasti, että kaikki 1 artiklassa tarkoitetut talletusten vakuusjärjestelmät noudattavat tätä direktiiviä.

↓ 2009/14/EY, 1 artiklan
6 kohdan a alakohta (uusi)

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmissä suoritetaan säännöllisesti järjestelmän testejä ja että vakuusjärjestelmille tiedotetaan tarvittaessa, jos toimivaltaiset viranomaiset havaitsevat jonkin luottolaitoksen toiminnassa ongelmia, jotka saattavat edellyttää talletusten vakuusjärjestelmän toimintaa.

Tällaisia testejä suoritetaan vähintään joka kolmas vuosi tai kun olosuhteet sitä edellyttävät. Ensimmäinen testi suoritetaan 31 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan pankkiviranomainen suorittaa tältä osin säännöllisesti [EPV-asetuksen] 15 artiklan mukaisia vertaisarviointoja. Talletusten vakuusjärjestelmillä on mainitun asetuksen 56 artiklassa tarkoitettu salassapitovelvollisuus niiden vaihtaessa tietoja Euroopan pankkiviranomaisen kanssa.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmät saavat jäseniltään milloin tahansa ja sitä pyytäessään kaikki tiedot, jotka tarvitaan tallettajille maksettavien korvausten valmisteluun, 4 artiklan 2 kohdan mukaiset tunnisteet mukaan luettuina. Talletusten vakuusjärjestelmille on jatkuvasti toimitettava stressitestien suorittamiseen tarvittavia tietoja. Tällaiset tiedot on muutettava nimettömiksi. Saatuja tietoja saa käyttää ainoastaan stressitestien suorittamiseen tai korvausten valmisteluun, eikä niitä saa säilyttää kauemmin kuin niitä tarvitaan näihin tarkoituksiin.

4 artikla

Talletusten suojakelpoisuus

1. Seuraavista ei saa palautusta talletusten vakuusjärjestelmiltä:

- muiden luottolaitosten omissa nimissään ja omaan lukuunsa tekemät talletukset, jollei ~~68~~ artiklan 3 kohdasta muuta johdu;₃₃
- kaikki sellaiset välineet, jotka kuuluvat ”omien varojen” määritelmään, sellaisena kuin se esitetään ~~luottolaitosten omista varoista 17 päivänä huhtikuuta 1989 annetun neuvoston~~ direktiivin ~~89/299/ETY~~²⁵ 2 artiklassa;₃₃
- sellaisista toiminnoista syntyvät talletukset, joihin liittyen on annettu tuomio ~~rahoitusjärjestelmän rahanpesutarkoituksiin käyttämisen estämisestä 10 päivänä kesäkuuta 1991 annetun~~ neuvoston direktiivin 91/308/ETY 1 artiklassa ~~artiklan C kohdassa~~ ~~2~~ määritellystä rahanpesusta;₃₃

↓ uusi

- d) direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen rahoituslaitosten talletukset;
- e) direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettujen sijoituspalveluyritysten talletukset;
- f) talletukset, joiden haltijan henkilöllisyyttä ei ole koskaan todistettu direktiivin 91/308/EY 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti, kun kyseisiä talletuksia ei kyetä maksamaan;
- g) vakuutusyritysten talletukset;
- h) yhteissijoitusyritysten talletukset;
- i) eläkekassojen talletukset;
- j) viranomaisten talletukset;
- k) luottolaitoksen antamat velkakirjat sekä omien vekselien tunnustamisesta ja velkakirjoista aiheutuvat vastattavat.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottolaitokset merkitsevät 1 kohdassa tarkoitettut talletukset siten, että ne voidaan tunnistaa välittömästi.

↓ 2009/14/EY, 1 artiklan 3 kohdan a alakohta (mukautettu)

5 artikla

Talletussuojan taso

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että saman tallettajan yhteenlaskettujen talletusten suoja on ~~vähintään 50 000~~ ☒ 100 000 ☒ euroa, jos talletuksia ei kyetä maksamaan.

- ~~1 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 saman tallettajan yhteenlaskettujen talletusten suoja nostetaan 100 000 euroon, jos talletuksia ei kyetä maksamaan.~~

~~Jos komissio päätyy 12 artiklassa tarkoitettussa kertomuksessaan katsomaan, että tällainen korotus ja yhdenmukaistaminen eivät ole tarkoituksenmukaisia eivätkä kaikille jäsenvaltioille taloudellisesti toteuttamiskelpoisia kuluttajansuojan ja yhteisön rahoitusmarkkinoiden vakauden varmistamiseksi sekä jäsenvaltioiden välisten rajat ylittävien vääristymien estämiseksi, se esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen ensimmäisen alakohdan muuttamisesta.~~

↓ uusi

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmissä ei poiketa 1 kohdassa vahvistetusta talletussuojan tasosta. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää, että seuraavat talletukset suojataan, jos kyseisistä korvauksista aiheutuviin kustannuksiin ei sovelleta 9, 10 ja 11 artiklaa:

a) yksityisiin asumistarkoituksiin tehdyistä kiinteistökaupoista syntyvät talletukset enintään 12 kuukauden ajaksi siitä, kun kyseinen määrä on hyvitetty;

b) talletukset, joilla on kansallisessa lainsäädännössä määritelty sosiaalinen tarkoitus ja jotka liittyvät tallettajan erityisiin elämäntapahtumiin, kuten avioliittoon, avioeroon, invaliditeettiin tai kuolemaan. Talletussuoja saa olla voimassa enintään 12 kuukautta tällaisen tapahtuman jälkeen.

3. Edellä 2 kohta ei saa estää jäsenvaltioita pitämästä yllä tai ottamasta käyttöön järjestelmiä, joilla suojataan eläkevakuutustuotteita ja eläkkeitä, jos tällaisilla järjestelmillä ei suojata pelkästään talletuksia vaan tarjotaan kattava suoja kaikille tuotteille ja tilanteille, jotka ovat merkityksellisiä tässä suhteessa.

↓ 2009/14/EY, 1 artiklan
3 kohdan a alakohta (uusi)

~~41 b.~~ ⇒ Talletukset on maksettava takaisin sinä valuuttana, jona tiliä on hoidettu. Jos ~~↪ Euroalueeseen kuulumattomien jäsenvaltioiden, jotka muuntavat 1 ja 1a kohdassa euroina ilmaistut määrät~~ ⇒ muunnetaan toiseksi valuutoiksi, ~~↪ kansallisiksi valuutoikseen, on varmistettava, että tallettajille kansallisena valuuttana tosiasiallisesti~~ ⇒ maksettujen määrien on vastattava ~~↪ maksetut määrät vastaavat tässä direktiivissä säädettyjä määriä.~~

↓ uusi

5. Jäsenvaltioiden, jotka muuntavat euroina ilmaistut määrät kansalliseksi valuutakseen, on aluksi käytettävä muuntamisessa tämän direktiivin voimaantulopäivänä voimassa olevaa vaihtokurssia.

Jäsenvaltiot voivat pyöristää muuntamisen tuloksena saadut määrät, jos pyöristäminen ei ylitä 2 500:aa euroa.

Jäsenvaltioiden on joka viides vuosi mukautettava toiseen valuuttaan muunnetut talletussuojan tasot 1 kohdassa mainittuun määrään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta edellisen alakohdan soveltamista. Odottamattomien tapahtumien, kuten valuuttakurssivaihtelujen jälkeen jäsenvaltiot voivat mukauttaa talletussuojan tasoja aiemmin kuultuaan ensin komissiota.

↓ 94/19/EY, 7 artiklan 2 kohta
(uusi)

2. ~~Jäsenvaltiot voivat säätää, että vakuus ei koske joko lainkaan tai täysimääräisesti tiettyjä tallettajia tai talletuksia. Luettelo näistä poikkeuksista esitetään liitteessä I.~~

↓ 2009/14/EY, 1 artiklan 3
kohdan b alakohta (uusi)

3. ~~Edellä oleva 1 a kohta ei estä sellaisten säännösten soveltamisen jatkamista, jotka ennen 1 päivää tammikuuta 2008 turvasivat erityisesti sosiaalisista syistä täyden talletussuojan tiettyntyyppisille talletuksille.~~

↓ 2009/14/EY, 1 artiklan
3 kohdan c alakohta

↓ 94/19/EY, 7 artiklan 5 kohta
(mukautettu)
⇒ uusi

6. Komissio tarkastelee edellä 1 kohdassa tarkoitettua määrää uudelleen säännöllisesti vähintään joka viides vuosi. Komissio tekee tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle direktiiviehdotuksen 1 kohdassa tarkoitetun määrän mukauttamiseksi, ottaen huomioon erityisesti pankkialan kehityksen ja ☒ unionin ☒ yhteisön taloudellisen ja rahapoliittisen tilanteen. Ensimmäinen uudelleentarkastelu suoritetaan ☒ ennen 31 päivää joulukuuta 2015, ☒ ~~vasta viiden vuoden kuluttua 1 kohdassa tarkoitetun määräajan jälkeen.~~ ⇒ jollei sitä jouduta aikaistamaan odottamattomien tapahtumien vuoksi. ⇐

↓ 2009/14/EY, 1 artiklan
3 kohdan d alakohta (uusi)

7. Komissio voi mukauttaa 1 ~~ja 1 a~~ kohdassa tarkoitettuja määriä Euroopan unionissa vallitsevan inflaatiotason mukaan komission julkaiseman yhdenmukaistetun kuluttajahintaindeksin muutosten perusteella.

Kyseinen toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään ☒ 16 artiklaa ☒ ~~7 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitteävää sääntelymenettelyä~~ noudattaen.

6 artikla

Korvattavan määrän määrittäminen

1. Edellä 57 artiklan 1, ~~3 ja 4~~ kohdassa ☒ tarkoitettua rajaa ☒ ~~tarkoitettuja rajoja~~ sovelletaan samaan luottolaitokseen tehtyihin talletuksiin, riippumatta talletusten määrästä, valuutasta ja sijainnista ☒ unionissa ☒ ~~yhteisössä~~.
2. Kunkin tallettajan osuus yhteistilillä otetaan huomioon 57 artiklan 1, ~~3 ja 4~~ kohdassa ☒ tarkoitettua rajaa ☒ ~~tarkoitettuja rajoja~~ laskettaessa.

Ellei erityismääräyksiä ole, tili jaetaan tasan tallettajien kesken.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että sellaisen tilin talletukset, johon vähintään kahdella henkilöllä on sellaisen yhtiön osakkaina tai sellaisen yhdistyksen tai vastaavan yhteisön jäsenenä oikeus, joka ei ole oikeushenkilö, voidaan 57 artiklan 1, ~~3 ja 4~~ kohdassa ☒ tarkoitettua rajaa ☒ ~~tarkoitettujen rajojen~~ laskemiseksi ryhmitellä ja käsitellä siten kuin ne olisivat yhden tallettajan tekemiä.

3. Jos tallettajalla ei ole täysimääräistä oikeutta tilille talletettuihin summiin, saa vakuusturvan se henkilö, jolla on niihin täysimääräinen oikeus, jos tämä henkilö on tunnistettu tai tunnistetaan ennen sitä ajankohtaa, jona toimivaltaiset viranomaiset tekevät ~~24~~ artiklan ~~13~~ kohdan e alakohdan i) alakohdassa tarkoitettua määrityksen tai jona oikeusviranomainen tekee ~~24~~ artiklan ~~13~~ kohdan e alakohdan ii) alakohdassa tarkoitettua päätöksen. Jos on olemassa useita oikeudenomistajia, otetaan huomioon kunkin osuus summien hallintaa säätelevien säännösten mukaisesti 57 artiklan 1, ~~3 ja 4~~ kohdassa ☒ tarkoitettua rajaa ☒ ~~tarkoitettuja rajoja~~ laskettaessa.

↓ uusi

4. Korvattavan määrän laskennassa käytettävä viitepäivä on se päivä, jona toimivaltaiset viranomaiset tekevät 2 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdassa tarkoitettua määrityksen tai jona oikeusviranomainen antaa 2 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua päätöksen. Korvattavaa määrää laskettaessa ei oteta huomioon tallettajan luottolaitokselle olevia velkoja.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmät voivat milloin tahansa pyytää luottolaitosta ilmoittamaan niille kunkin tallettajan talletusten kokonaismäärän.
6. Korko, joka on kertynyt talletuksista siihen päivään saakka, jona toimivaltaiset viranomaiset tekevät 2 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdassa tarkoitettua määrityksen tai jona oikeusviranomainen antaa 2 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua päätöksen, mutta jota ei ole hyvitetty kyseisenä päivänä, on

korvattava talletusten vakuusjärjestelmästä. Edellä 5 artiklan 1 kohdassa mainittua rajaa ei saa ylittää.

Jos korko riippuu toisen rahoitusvälineen arvosta eikä sitä voida sen vuoksi määrittää vaarantamatta korvauksen suorittamista 7 artiklan 1 kohdassa mainitun määräajan kuluessa, koron korvaaminen on rajoitettava kansallisen lainsäädännön mukaiseen viivästyskorkoon.

7. Jäsenvaltiot voivat päättää, että tiettyjen luokkien talletuksia, joilla on kansallisessa lainsäädännössä määritelty sosiaalinen tarkoitus ja joista kolmas osapuoli on antanut valtioneuvoston mukaisen vakuuden, ei oteta huomioon määritettäessä 1 kohdassa tarkoitettujen, saman tallettajan samaan luottolaitokseen tekemien talletusten kokonaismäärää. Tällaisissa tapauksissa kolmannen osapuolen antama vakuus on rajoitettava 5 artiklan 1 kohdassa vahvistettuun talletussuojaan.

- ~~4. Tätä säännöstä ei sovelleta yhteissijoitusyrityksiin.~~

↓ 2009/14/EY, 1 artiklan
6 kohdan a alakohta (uusi)

7 artikla

Korvaaminen

1. Talletusten vakuusjärjestelmästä on voitava ⇒ korvata ⇐ maksaa ☒ talletukset, joita ei kyetä maksamaan, ☒ maksamatta jääneitä talletuksia koskevat tallettajien asianmukaisesti varmistetut korvausvaatimukset ⇒ 7 päivän ⇐ 20 työpäivän kuluessa siitä päivästä, jona toimivaltaiset viranomaiset tekevät 2 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdassa tarkoitetun määrittelyn tai jona oikeusviranomainen antaa 2 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohdassa tarkoitetun päätöksen.

~~Tämä määräaika sisältää korvausvaatimusten varmistamiseksi tarvittavien tallettajien ja talletuksia koskevien täsmällisten tietojen keräämisen ja toimittamisen.~~

~~Täysin poikkeuksellisissa olosuhteissa talletusten vakuusjärjestelmä voi pyytää toimivaltaisilta viranomaisilta määräajan pidentämistä. Tämä pidennys voi olla enintään kymmenen työpäivää.~~

~~Komissio antaa 16 päivään maaliskuuta 2011 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle korvausmenettelyjen toimivuutta ja maksuaikoja koskevan kertomuksen, jossa se arvioi, olisiko ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun maksuajan lyhentäminen 10 työpäivään tarkoituksenmukaista.~~

↓ 2009/14/EY, 1 artiklan
6 kohdan b alakohta

2.

↓ uusi

Jäsenvaltiot voivat päättää, että 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin talletuksiin sovelletaan pidempää korvausaikaa. Kyseinen aika saa kuitenkin olla enintään kolme kuukautta siitä päivästä, jona toimivaltaiset viranomaiset tekevät 2 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdassa tarkoitetun määrittelyn tai jona oikeusviranomainen antaa 2 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohdassa tarkoitetun päätöksen.

Tallettajalle, jolla ei ole 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti täysimääräistä oikeutta kyseisille tileille talletettuihin summiin, on maksettava korvaus ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa määräajassa. Kyseinen korvaus on otettava huomioon, kun korvauksia maksetaan henkilöille, joilla on täysimääräiset oikeudet.

2. Korvaukset maksetaan tallettajille ilman, että sitä tarvitsee pyytää talletusten vakuusjärjestelmiltä. Tätä varten luottolaitoksen on toimitettava talletuksia ja tallettajia koskevat tarpeelliset tiedot heti, kun vakuusjärjestelmä sitä pyytää.

↓ 94/19/EY, 10 artikla (uusi)

- ~~3. Vakuusjärjestelmä ei voi käyttää edellä 1 ja 2 kohdassa säädettyä määräaikaa syynä kieltäytyä myöntämästä vakuutta tallettajalle, joka ei ole voinut ajoissa valvoa oikeuttaan vakuusmaksuun.~~

- ~~34. ⇒ Talletusten vakuusjärjestelmän ja tallettajan välinen kirjeenvaihto ⇐ Asiakirjat, jotka liittyvät 1 kohdassa tarkoitettuun vakuusmaksua koskeviin edellytyksiin ja muodollisuuksiin, laaditaan yksityiskohtaisesti sen jäsenvaltion yhdellä tai useammalla virallisella kielellä, jossa vakuutta koskeva talletus sijaitsee kansallisessa laissa esitetyllä tavalla. ⇒ Jos pankki harjoittaa toimintaansa suoraan toisessa jäsenvaltiossa eikä ole perustanut sinne sivukonttoreita, tiedot on annettava kielellä, jonka tallettaja on valinnut avatessaan tiliä. ⇐~~

- ~~45.~~ Edellä 1 ja 2 kohdassa vahvistetun määräajan estämättä, jos tallettaja tai muu henkilö, jolla on oikeuksia tilillä oleviin summiin tai niitä koskevia etuja, on asetettu syytteeseen rahanpesua koskevasta rikoksesta, sellaisena kuin se määritellään direktiivin 91/308/ETY 1 artiklassa, vakuusjärjestelmä voi lykätä maksuja oikeuden päätöstä odottaessa.

↓ 94/19/EY, 7 artiklan 6 kohta

8 artikla

Talletusten vakuusjärjestelmiä vastaan esitetyt vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tallettajan korvausoikeus voi olla talletusten vakuusjärjestelmää vastaan nostetun kanteen kohteena.

↓ 94/19/EY, 11 artikla
⇒ uusi

2. ⇒ Jollei 3 kohdasta muuta johdu, ⇐ järjestelmillä, jotka maksavat vakuuskorvauksia, on suorittamiaan maksuja vastaava sijaantulo-oikeus tallettajien oikeuksiin selvitysmenettelyissä, sanotun kuitenkin rajoittamatta muita kansallisessa lainsäädännössä niille annettuja oikeuksia.

↓ uusi

3. Jos talletusten vakuusjärjestelmä antaa lainaa toiselle järjestelmälle 10 artiklassa tarkoitetulla menettelyllä, lainaa antavalla talletusten vakuusjärjestelmällä on suorittamiensa maksujen suuruutta vastaava sijaantulo-oikeus tallettajien oikeuksiin selvitysmenettelyissä suhteessa lainattuun määrään.

Sijaantulo-oikeutta ei saa käyttää ennen kuin laina erääntyy 10 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti. Jos selvitysmenettely päättyy ennen kyseistä päivämäärää, sijaantulo-oikeus ulottuu lainaa ottavalle järjestelmälle maksettuihin selvityksen tuottoihin.

Oikeudet, joihin on tässä kohdassa tarkoitettu sijaantulo-oikeus, asetetaan etusijalle 1 kohdassa tarkoitetun tallettajien oikeuden jälkeen ja kaikkiin muihin selvitysmiestä vastaan oleviin oikeuksiin nähden.

4. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa sen ajanjakson pituutta, jonka kuluessa tallettajat, joiden talletuksia ei ole korvattu järjestelmästä tai tunnustettu siinä 7 artiklan 1 kohdassa vahvistetun määräajan kuluessa, voivat vaatia talletustensa korvaamista. Tämä aikaraja määräytyy sen päivän mukaan, jona oikeudet, joihin talletusten vakuusjärjestelmä on 2 kohdan mukaisesti saanut sijaantulo-oikeuden, on kansallisen lainsäädännön mukaan kirjattava likvidaatiomenettelyssä.

Aikarajasta päättäessään jäsenvaltioiden on otettava huomioon, kuinka paljon aikaa talletusten vakuusjärjestelmä tarvitsee tällaisten vaatimusten keräämiseen ennen niiden kirjaamista.

↓ uusi

9 artikla

Talletusten vakuusjärjestelmien rahoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmillä on käytössään asianmukaiset järjestelmät mahdollisten sitoumustensa määrittämiseksi. Talletusten vakuusjärjestelmien käytettävissä olevien rahoitusvarojen on oltava oikeassa suhteessa näihin sitoumuksiin.

Talletusten vakuusjärjestelmien on hankittava käytettävissä olevat rahoitusvarat kannatusmaksuilla, joita sen jäsenten on maksettava säännöllisesti kunkin vuoden 30 päivänä kesäkuuta ja 30 päivänä joulukuuta. Tämä ei estä hankkimasta lisärahoitusta muista lähteistä. Kertaluonteisten liittymismaksujen vaatiminen ei ole sallittua.

Käytettävissä olevia rahoitusvaroja on oltava ainakin tavoitetasoa vastaava määrä. Jos rahoituskyky jää tavoitetason alapuolelle, kannatusmaksujen maksamista jatketaan siihen asti, kun tavoitetaso on jälleen saavutettu. Jos käytettävissä olevia varoja on vähemmän kuin kaksi kolmasosaa tavoitetason mukaisesta määrästä, säännöllisen kannatusmaksun on oltava vähintään 0,25 prosenttia suojakelpoisista talletuksista.

2. Järjestelmän sellaisten talletusten ja sijoitusten summa, jotka liittyvät yhteen yhteisöön, saa olla enintään 5 prosenttia järjestelmän käytettävissä olevista rahoitusvaroista. Yhtiöitä, jotka direktiivin 83/349/ETY mukaisesti määritellyn konsolidoidun tilinpäätöksen laatimiseksi tai tunnustettujen kansainvälisten kirjanpitosääntöjen mukaisesti luetaan samaan konserniin, pidetään tätä rajaa laskettaessa yhtenä yhteisönä.
3. Jos talletusten vakuusjärjestelmän käytettävissä olevat rahoitusvarat eivät riitä korvausten maksamiseen tallettajille, kun talletuksia ei kyetä maksamaan, sen jäsenten on maksettava ylimääräisiä kannatusmaksuja, jotka saavat olla enintään 0,5 prosenttia niiden suojakelpoisista talletuksista kalenterivuotta kohden. Nämä maksut on suoritettava yksi päivä ennen 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua aikarajaa.
4. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu kannatusmaksuista kertynyt määrä saa olla enintään 1 prosentti suojakelpoisista talletuksista kalenterivuotta kohden.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat vapauttaa luottolaitoksen kokonaan tai osittain 2 kohdassa tarkoitettua velvoitteesta, jos 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut maksut vaarantaisivat yhdessä niiden vaatimusten täyttämisen, joita muilla velkojilla on sitä vastaan. Vapautuksen saa myöntää enintään 6 kuukaudeksi, mutta se voidaan uusida luottolaitoksen pyynnöstä.

5. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja rahoitusvaroja on käytettävä pääasiallisesti tämän direktiivin mukaiseen korvausten maksamiseen tallettajille.

Niillä voidaan kuitenkin rahoittaa myös talletusten siirtoa toiseen luottolaitokseen, jos talletusten vakuusjärjestelmälle aiheutuvat kustannukset eivät ylitä kyseisessä luottolaitoksessa suojattujen talletusten määrää. Tällöin talletusten vakuusjärjestelmän on yhden kuukauden kuluessa talletusten siirrosta annettava Euroopan pankkiviranomaiselle kertomus, jossa osoitetaan, että edellä tarkoitettua rajaa ei ole ylitetty.

Jäsenvaltiot voivat sallia sen, että talletusten vakuusjärjestelmä käyttää rahoitusvarojaan pankkien maksukyvyttömyyden estämiseen, rajoittamatta kyseisten varojen käyttöä toiseen luottolaitokseen tapahtuvaan talletusten siirtoon, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) järjestelmän rahoitusvarat ovat yli 1 prosenttia suojakelpoisista talletuksista tällaisen toimenpiteen jälkeen;
- b) talletusten vakuusjärjestelmä antaa yhden kuukauden kuluessa tällaisen toimenpiteen toteuttamista koskevasta päätöksestään Euroopan pankkiviranomaiselle kertomuksen, jossa osoitetaan, että edellä tarkoitettua rajaa ei ole ylitetty.

Edellä a alakohdassa tarkoitettu prosenttimäärä voidaan tapauskohtaisesti vahvistaa 0,75 prosentin ja 1 prosentin välille, jos toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet siihen luvan kyseisen talletusten vakuusjärjestelmän esittämän perustellun pyynnön jälkeen.

- 6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmillä on käytössään asianmukaiset vaihtoehtoiset rahoitusjärjestelyt, joiden avulla ne voivat tarvittaessa hankkia lyhyen aikavälin rahoitusta täyttääkseen niitä vastaan esitetyt vaatimukset.
- 7. Jäsenvaltioiden on joka kuukausi ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle kulloisessakin jäsenvaltiossa olevien suojakelpoisten talletusten ja suojattujen talletusten määrä sekä jäsenvaltioiden talletusten vakuusjärjestelmien käytettävissä olevien rahoitusvarojen määrä. Toimivaltaisten viranomaisten on vahvistettava nämä tiedot, ja ne on toimitettava yhdessä kyseisen vahvistuksen kanssa Euroopan pankkiviranomaiselle kymmenen päivän kuluessa kunkin kuukauden lopusta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot julkaistaan talletusten vakuusjärjestelmien verkkosivustolla vähintään kerran vuodessa.

↕ uusi

10 artikla

Talletusten vakuusjärjestelmien välinen lainaaminen

- 1. Järjestelmällä on oikeus lainata unionissa kaikilta muilta 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta talletusten vakuusjärjestelmiltä, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) lainaa ottava järjestelmä ei voi täyttää 8 artiklan 1 kohdasta johtuvia velvoitteitaan 9 artiklan 5 kohdan ensimmäisen ja toisen alakohdan mukaisten aiempien maksujen vuoksi;
 - b) tämän alakohdan a alakohdassa kuvattu tilanne johtuu 9 artiklassa tarkoitettujen käytettävissä olevien rahoitusvarojen puutteesta;
 - c) lainaa ottava järjestelmä on turvautunut 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin ylimääräisiin kannatusmaksuihin;

- d) lainaa ottava järjestelmä sitoutuu oikeudellisesti siihen, että lainatut varat käytetään 8 artiklan 1 kohdan mukaisten vaatimusten täyttämiseen;
- e) lainaa ottava järjestelmä ei ole jo velvollinen maksamaan takaisin tämän artiklan mukaista lainaa muille talletusten vakuusjärjestelmille;
- f) lainaa ottava järjestelmä ilmoittaa, kuinka suurta rahamäärää pyydetään;
- g) lainan kokonaismäärä saa olla enintään 0,5 prosenttia lainaa ottavan järjestelmän suojakelpoisista talletuksista;
- h) lainaa ottava järjestelmä tiedottaa asiasta viipymättä Euroopan pankkiviranomaiselle ja ilmoittaa, millä perusteilla edellä esitetyt edellytykset täyttyvät ja kuinka suurta rahamäärää pyydetään.

Ensimmäisen alakohdan f alakohdassa tarkoitettu rahamäärä määritetään seuraavasti:

[8 artiklan 1 kohdan nojalla korvattavien suojattujen talletusten määrä] – [käytävissä olevat rahoitusvarat + 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen ylimääräisten kannatusmaksujen enimmäismäärä].

Muut talletusten vakuusjärjestelmät toimivat lainaa antavina järjestelminä. Tätä varten jäsenvaltioiden, joihin on sijoittautunut useampi kuin yksi järjestelmä, on nimettävä yksi järjestelmä toimimaan kyseisen jäsenvaltion lainaa antavana järjestelmänä ja ilmoitettava asiasta Euroopan pankkiviranomaiselle. Jäsenvaltiot voivat päättää, maksavatko muut samaan jäsenvaltioon sijoittautuneet talletusten vakuusjärjestelmät lainaa antavalle järjestelmälle korvauksia ja millä tavoin ne maksetaan.

Talletusten vakuusjärjestelmät, joiden on maksettava tämän artiklan mukainen laina takaisin muille talletusten vakuusjärjestelmille, eivät saa antaa lainaa muille talletusten vakuusjärjestelmille.

2. Lainalle asetetaan seuraavat ehdot:

- a) Kunkin järjestelmän antaman lainan määrän on oltava verrannollinen suojakelpoisten talletusten määrään kyseisessä järjestelmässä, kun lainaa ottavaa järjestelmää ja a alakohdassa tarkoitettuja talletusten vakuusjärjestelmiä ei oteta huomioon. Määrät on laskettava tuoreimpien vahvistettujen 9 artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen kuukausittaisten tietojen perusteella.
- b) Lainaa ottavan järjestelmän on maksettava laina takaisin viimeistään viiden vuoden kuluttua. Se voi maksaa lainan takaisin vuotuisina erinä. Korkoa peritään vasta silloin, kun laina maksetaan takaisin.
- c) Korko vastaa Euroopan keskuspankin maksuvalmiusluoton korkoa laina-aikana.

3. Euroopan pankkiviranomaisen on vahvistettava, että 1 kohdassa tarkoitettut edellytykset ovat täyttyneet, sekä ilmoitettava 2 kohdan a alakohdan mukaisesti lasketut määrät, jotka järjestelmien on annettava lainaksi, ja 2 kohdan c alakohdan mukainen alkuperäinen korko ja laina-aika.

Euroopan pankkiviranomaisen on toimitettava antamansa vahvistus yhdessä 1 artiklan h alakohdassa tarkoitettujen tietojen kanssa lainaa antaville talletusten vakuusjärjestelmille. Näiden on saatava kyseinen vahvistus ja tiedot kahden työpäivän kuluessa. Lainaa antavien talletusten vakuusjärjestelmien on viipymättä ja viimeistään kahden työpäivän kuluttua vahvistuksen ja tietojen saamisesta maksettava laina lainaa ottavalle järjestelmälle.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lainaa ottavan järjestelmän perimät kannatusmaksut riittävät siihen, että lainattu määrä maksetaan takaisin ja tavoitetaso saavutetaan uudelleen mahdollisimman pian.

↕ uusi

11 artikla

Talletusten vakuusjärjestelmiin suoritettavien kannatusmaksujen laskeminen

1. Edellä 9 artiklassa tarkoitetut talletusten vakuusjärjestelmiin suoritettavat kannatusmaksut määritetään kunkin jäsenen osalta siihen kohdistuvan riskin suuruuden perusteella. Luottolaitosten on maksettava vähintään 75 prosenttia tai enintään 200 prosenttia siitä määrästä, joka keskimääräistä riskiä edustavan pankin olisi maksettava. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 1 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen järjestelmien jäsenet suorittavat talletusten vakuusjärjestelmiin pienempiä kannatusmaksuja, joiden on kuitenkin oltava vähintään 37,5 prosenttia siitä määrästä, joka keskimääräistä riskiä edustavan pankin olisi maksettava.
2. Jäsenen kohdistuvan riskin suuruus määritetään ja kannatusmaksut lasketaan liitteessä I ja II esitettyjen osatekijöiden perusteella.
3. Edellä 2 kohtaa ei sovelleta 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin talletusten vakuusjärjestelmiin.
4. Komissiolle siirretään toimivaltaa liitteessä II olevan A osan mukaisten määritelmien ja menetelmien osatekijöiden yksilöimiseksi. Nämä sääntelystandardien luonnokset hyväksytään [EPV-asetuksen] 7 – 7 d artiklan mukaisesti. Euroopan pankkiviranomainen voi laatia sääntelystandardien luonnoksia, jotka annetaan komissiolle.
5. Euroopan pankkiviranomainen antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 ohjeet liitteessä II olevan B osan soveltamisesta [EPV-asetuksen 8 artiklan] nojalla.

12 artikla

Unionissa tehtävä yhteistyö

1. ~~Jäsenvaltiossa perustetut ja siellä 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti virallisesti hyväksytyt Vakuusjärjestelmät kattavat luottolaitosten muihin jäsenvaltioihin perustamien sivukonttoreiden tallettajat.~~

~~Turvan taso tai laajuus, mukaan lukien prosenttimäärä, ei saa 31 päivään joulukuuta 1999 asti olla suurempi kuin vastaanottavan jäsenvaltion alueella vastaavan vakuusjärjestelmän tarjoama enimmäistaso ja laajuus.~~

~~Komissio laatii tähän päivämäärään mennessä kertomuksen toisen alakohdan soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella ja tarkastelee tarvetta jatkaa näiden säännösten soveltamista. Komissio tekee tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle direktiiviehdotuksen, jonka tarkoituksena on pidentää säännösten voimassaoloaikaa.~~

2. ~~Jos vastaanottavan jäsenvaltion järjestelmän tarjoaman turvan taso tai laajuus, mukaan lukien prosenttimäärä, on parempi kuin toimiluvan luottolaitokselle antaneessa jäsenvaltiossa säädetty, vastaanottavan jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että sen alueella on virallisesti hyväksytty talletusten vakuusjärjestelmä, johon sivukonttori voi liittyä vapaaehtoisesti sen vakuusturvan täydentämiseksi, jonka tallettajat saavat jo sivukonttorin kotijäsen valtion vakuusjärjestelmään kuulumisen johdosta.~~

~~Järjestelmän, johon sivukonttori liittyy, on katettava sellaisten laitosten ryhmä, johon sivukonttori kuuluu tai jota se eniten vastaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa.~~

3. ~~Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että puolueettomat ja yleisesti sovellettavat edellytykset sivukonttorin liittymiseksi vastaanottavan jäsenvaltion järjestelmään vahvistetaan 2 kohdan mukaisesti. Järjestelmään pääsy edellyttää järjestelmän velvoitteiden noudattamista ja erityisesti kaikkien maksusuosuksien ja muiden maksujen suorittamista. Jäsenvaltioiden on noudatettava tämän kohdan säännösten täytäntöönpanossa liitteessä II esitettyjä pääperiaatteita.~~

4. ~~Jos sivukonttori, joka on käyttänyt 2 kohdassa säädettyä vapaaehtoisen liittymisen mahdollisuutta, ei täytä sille talletusten vakuusjärjestelmän jäsenenä kuuluvia velvoitteita, toimiluvan antaneille toimivaltaisille viranomaisille ilmoitetaan tästä ja ne toteuttavat yhteistyössä vakuusjärjestelmän kanssa aiheelliset toimenpiteet kyseisten velvoitteiden noudattamisen varmistamiseksi.~~

~~Jos nämä toimenpiteet eivät mahdollista sen varmistamista, että sivukonttori täyttää edellä tarkoitetut velvoitteet, ja jos asiasta on ilmoitettu vähintään kaksitoista kuukautta ennalta, vakuusjärjestelmä voi toimiluvan antaneiden toimivaltaiten viranomaisten suostumuksella erottaa luottolaitoksen. Ennen tämän määräajan päättymistä tehdyt talletukset kuuluvat edelleen järjestelmään, johon sivukonttori on~~

~~vapaaehtoisesti liittynyt, siihen asti kun ne on maksettava takaisin. Tallettajille ilmoitetaan täydentävän turvan peruuttamisesta.~~

↓ 2009/14/EY, 1 artiklan 7 kohta
(mukautettu)

~~12 artikla~~

~~1. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä kertomuksen:~~

- ~~a) talletusten vakuusjärjestelmien rahoitusmekanismien yhdenmukaistamisesta ja kiinnittää siinä erityistä huomiota vaikutuksiin, joita yhdenmukaistamisen puuttumisella on rajat ylittävässä kriisitilanteessa talletusten korvausmaksujen saatavuuteen ja oikeudenmukaiseen kilpailuun, sekä yhdenmukaistamisen etuihin ja kustannuksiin;~~
- ~~b) tietyille väliaikaisesti korotetuille tilien saldoille myönnettävän täyden talletussuojan tarkoituksenmukaisuudesta ja menettelyistä;~~
- ~~c) mahdollisista malleista riskiperusteisten maksujen ottamiseksi käyttöön;~~
- ~~d) yhteisön tasolla toimivan talletusten vakuusjärjestelmän mahdollisesta käyttöönotosta koituvista eduista ja kustannuksista;~~
- ~~e) kuittauksta koskevan toisistaan poikkeavan lainsäädännön vaikutuksista, kun tallettajan saatavat kuitataan hänen veloillaan, järjestelmän tehokkuuteen ja mahdollisiin vääristymiin, ottaen huomioon rajat ylittävät selvitystilat;~~
- ~~f) suojattavien tuotteiden ja tallettajien piirin yhdenmukaistamisesta mukaan lukien pienten ja keskisuurten yritysten sekä paikallisviranomaisten erityistarpeet;~~
- ~~g) talletusten vakuusjärjestelmien ja vaihtoehtoisten tallettajille suunnattujen korvaustapojen, kuten korvausten maksamisen hätätilanteessa turvaavien järjestelmien, välisistä yhteyksistä.~~

~~Komissio esittää tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia tämän direktiivin muuttamiseksi.~~

~~2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja Euroopan pankkikomitealle aikomuksistaan muuttaa talletussuojan kattavuutta tai tasoa sekä kaikista kohtaamistaan vaikeuksista muiden jäsenvaltioiden kanssa tekemässään yhteistyössä.~~

↓ 2009/14/EY, 1 artiklan
2 kohdan a alakohta (uusi)

~~5. Edellä 1–4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmät toimivat keskinäisessä yhteistyössä.~~

~~6. Komissio tarkastelee tämän artiklan toimivuutta vähintään kerran kahdessa vuodessa ja ehdottaa siihen tarvittaessa muutoksia.~~

2. Vastaanottavan jäsenvaltion järjestelmän on maksettava kotijäsenvaltion järjestelmän puolesta korvaukset luottolaitosten toisiin jäsenvaltioihin perustamien sivukonttoreiden tallettajille tai sellaisissa jäsenvaltioissa olevien sivukonttoreiden tallettajille, joissa toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saanut luottolaitos harjoittaa toimintaa. Kotijäsenvaltion järjestelmän on korvattava nämä maksut vastaanottavan jäsenvaltion järjestelmälle.

Vastaanottavan jäsenvaltion järjestelmän on myös annettava kyseisille tallettajille tietoja kotijäsenvaltion järjestelmän puolesta, ja sillä on oikeus vastaanottaa kyseisiltä tallettajilta kirjeenvaihtoa kotijäsenvaltion järjestelmän puolesta.

3. Jos luottolaitoksen jäsenyys järjestelmässä päättyy ja luottolaitos liittyy toiseen järjestelmään, kannatusmaksut, jotka on maksettu jäsenyyden peruuttamista edeltävien kuuden kuukauden aikana, on korvattava tai siirrettävä kyseiseen toiseen järjestelmään. Tätä ei sovelleta, jos luottolaitos on erotettu järjestelmästä 3 artiklan 3 kohdan nojalla.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmät vaihtavat 3 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja tietoja vastaanottavan jäsenvaltion vastaavien järjestelmien kanssa. Tällöin sovelletaan mainitussa artikkelissa asetettuja rajoituksia.

5. Jotta voidaan helpottaa talletusten vakuusjärjestelmien välistä tehokasta yhteistyötä ottaen erityisesti huomioon tämä artikla ja 10 artikla, talletusten vakuusjärjestelmillä tai tarvittaessa toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava voimassa olevat kirjalliset yhteistyösopimukset. Kyseisissä sopimuksissa on otettava huomioon direktiivissä 95/46/EY asetetut vaatimukset.

Sopimusten olemassaolosta ja sisällöstä on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle. Se voi antaa niistä lausuntoja [EPV-asetuksen] 6 artiklan 2 kohdan f alakohdan ja 19 artiklan nojalla. Jos toimivaltaiset viranomaiset tai talletusten vakuusjärjestelmät eivät saa sopimusta tehdyksi tai jos sopimuksen tulkinnasta on erimielisyyttä, Euroopan pankkiviranomainen ratkaisee erimielisyydet [EPV-asetuksen 11 artiklan] nojalla.

Tällaisten sopimusten puuttuminen ei vaikuta 8 artiklan 2 kohdan mukaisiin tallettajien vaatimuksiin tai tämän artiklan 3 kohdan mukaisiin luottolaitosten vaatimuksiin.

13 artikla

Kolmansiin maihin sijoittautuneiden luottolaitosten sivukonttorit

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, onko sellaisten luottolaitosten perustamien sivukonttoreiden, joiden kotipaikka on ☒ unionin ☒ ~~yhteisön~~ ulkopuolella, antama ⇒ suoja ⇐ ~~turva~~ vastaava kuin tässä direktiivissä säädetty.

Jos näin ei ole, jäsenvaltiot voivat säätää, jollei direktiivin ☒ 2006/48/EY 38 ☒ ~~77/780/ETY 9~~ artiklan 1 kohdasta muuta johdu, että sellaisten luottolaitosten perustamat sivukonttorit, joiden kotipaikka on ☒ unionin ☒ ~~yhteisön~~ ulkopuolella, osallistuvat niiden alueella voimassa olevaan talletusten vakuusjärjestelmään.
2. Sellaisten luottolaitosten perustamien sivukonttoreiden, joiden kotipaikka on ☒ unionin ☒ ~~yhteisön~~ ulkopuolella ⇒ ja jotka eivät ole jossakin jäsenvaltiossa toimivan järjestelmän jäseniä ⇐, nykyiset ja mahdolliset tallettajat saavat luottolaitokselta kaikki asian kannalta merkitykselliset, sellaisia vakuussäännöksiä koskevat tiedot, joita sovelletaan heidän talletuksiinsa.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen on oltava saatavilla sen jäsenvaltion yhdellä tai useammalla virallisella kielellä, jossa sivukonttori sijaitsee, kansallisessa lainsäädännössä esitetyllä tavalla, ja ne laaditaan selkeästi ja ymmärrettävästi.

14 artikla

Tallettajalle annettavat tiedot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottolaitokset tarjoavat nykyisille ja mahdollisille tallettajille tietoja, joita nämä tarvitsevat sen talletusten vakuusjärjestelmän, johon laitos ja sen sivukonttorit kuuluvat ☒ unionissa ☒ ~~yhteisössä, tai muiden 3 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tai 3 artiklan 4 kohdassa säädettyjen järjestelyjen yksilöimiseksi. Tallettajille on ilmoitettava talletusten vakuusjärjestelmiä tai muita sovellettavia järjestelyjä koskevista säännöksistä ja erityisesti talletusten vakuusjärjestelmän korvaaman summan määrästä ja turvan laajuudesta. Jos talletusta ei taata talletusten vakuusjärjestelmällä ☒ 4 ☒ 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti, luottolaitoksen on ilmoitettava tästä tallettajalle.~~
2. ~~Kaikki~~ ⇒ Mahdollisille tallettajille annettavat ⇐ tiedot on esitettävä ~~helposti ymmärrettävässä muodossa.~~ ⇒ ennen talletusten vastaanottoa koskevan sopimuksen

tekoa, ja mahdollisten tallettajien on ne allekirjoitettava. Tällöin on käytettävä liitteessä III esitettyä mallia. ⇐

3. Nykyisille tallettajille annettavat tiedot on esitettävä näiden tallettajien tilioitteissa. Tiedoissa on oltava vahvistus siitä, että talletukset ovat 2 artiklan 1 kohdan ja 4 artiklan mukaisesti suojakelpoisia. Lisäksi niissä on viitattava liitteessä III olevaan tiedotteeseen ja ilmoitettava, mistä sen voi saada. Tiedoissa voidaan myös ilmoittaa asianomaisen tallettajien vakuusjärjestelmän verkkosivusto.

~~Tietoa, joka koskee korvausedellytyksiä ja muodollisuuksia, jotka on täytettävä korvauksen saamiseksi, on annettava pyynnöstä.~~

↓ 94/19/EY, 9 artikla
(mukautettu)
⇒ uusi

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on oltava saatavilla sen jäsenvaltion yhdellä tai useammalla virallisella kielellä, jossa sivukonttori sijaitsee, kansallisessa lainsäädännössä esitetyllä tavalla.

5. ~~Jäsenvaltioiden on ☒ rajoitettava ☒ laadittava säännöt, joilla rajoitetaan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen ☒ käyttö ☒ käyttöä mainostarkoituksiin, jotta vältetään se, että tällaisella käytöllä on vaikutusta pankkijärjestelmän vakauteen tai tallettajien luottamukseen. Jäsenvaltiot voivat erityisesti rajoittaa mainostuksen sellaiseen, jossa ainoastaan mainitaan ⇐ pelkkään asialliseen mainintaan ⇐ järjestelmästä, johon luottolaitokset osallistuvat. ⇐ jolla mainoksessa mainittu tuote taataan. ⇐~~

↓ uusi

Luottolaitosten, jotka ovat jonkin 1 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetun järjestelmän jäseniä, on asianmukaisesti tiedotettava tallettajille järjestelmän toiminnasta. Tiedoissa ei saa olla mainintaa rajoittamattomasta talletussuojasta.

6. Jos luottolaitokset sulautuvat, sulautumisesta on ilmoitettava niiden tallettajille vähintään yksi kuukausi ennen kuin siitä tulee lainvoimainen. Tallettajille on ilmoitettava, että sulautumisen tullessa voimaan kaikki talletukset, joita kyseisillä tallettajilla on kussakin sulautuvassa pankissa, kerätään sulautumisen jälkeen yhteen, jotta voidaan määrittää niiden suoja talletusten vakuusjärjestelmässä.

7. Jos tallettaja käyttää verkkopankkia, tässä direktiivissä edellytetyt tiedot on ilmoitettava sähköisesti sillä tavoin, että tallettaja saa ne tietoonsa.

~~12 artikla~~

~~1. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä kertomuksen:~~

- ~~a) talletusten vakuusjärjestelmien rahoitusmekanismien yhdenmukaistamisesta ja kiinnittää siinä erityistä huomiota vaikutuksiin, joita yhdenmukaistamisen puuttumisella on rajat ylittävässä kriisitilanteessa talletusten korvausmaksujen saatavuuteen ja oikeudenmukaiseen kilpailuun, sekä yhdenmukaistamisen etuihin ja kustannuksiin;~~
- ~~b) tietyille väliaikaisesti korotetuille tilien saldoille myönnettävän täyden talletussuojan tarkoituksenmukaisuudesta ja menettelyistä;~~
- ~~c) mahdollisista malleista riskiperusteisten maksujen ottamiseksi käyttöön;~~
- ~~d) yhteisön tasolla toimivan talletusten vakuusjärjestelmän mahdollisesta käyttöönotosta koituvista eduista ja kustannuksista;~~
- ~~e) kuittausta koskevan toisistaan poikkeavan lainsäädännön vaikutuksista, kun tallettajan saatavat kuitataan hänen veloillaan, järjestelmän tehokkuuteen ja mahdollisiin vääristymiin, ottaen huomioon rajat ylittävät selvitystilat;~~
- ~~f) suojattavien tuotteiden ja tallettajien piirin yhdenmukaistamisesta mukaan lukien pienten ja keski suurten yritysten sekä paikallisviranomaisten erityistarpeet;~~
- ~~g) talletusten vakuusjärjestelmien ja vaihtoehtoisten tallettajille suunnattujen korvaustapojen, kuten korvausten maksamisen hätätilanteessa turvaavien järjestelmien, välisistä yhteyksistä.~~

~~Komissio esittää tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia tämän direktiivin muuttamiseksi.~~

~~2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja Euroopan pankkikomitealle aikomuksistaan muuttaa talletussuojan kattavuutta tai tasoa sekä kaikista kohtaamistaan vaikeuksista muiden jäsenvaltioiden kanssa tekemässään yhteistyössä.~~

15 artikla

Luettelo toimiluvan saaneista luottolaitoksista

Komissio ilmoittaa toimiluvan saaneiden luottolaitosten luettelossa, joka sen on direktiivin ~~2006/48/EY~~ 14 ~~77/780/EY~~ 3 artiklan ~~7 kohdan~~ mukaan laadittava, kunkin luottolaitoksen aseman suhteessa tähän direktiiviin.

↓ uusi

16 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa 5 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä määräämättömäksi ajaksi.
2. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
3. Komissiolle siirrettyyn valtaan antaa delegoituja säädöksiä sovelletaan 17 ja 18 artiklassa säädettyjä ehtoja.

Article 17

Säädösvallan siirron peruuttaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 16 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron.
2. Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, pyrkii ilmoittamaan asiasta toiselle toimielimelle ja komissiolle kohtuullisen ajan kuluessa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee ja mainitsee peruuttamisen mahdolliset syyt.
3. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainitun säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempänä, siinä mainittuna päivänä. Se ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon. Se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

18 artikla

Delegoitujen säädösten vastustaminen

1. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa delegoitua säädöstä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika pidennetään yhdellä kuukaudella.
2. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole määräajan päättyessä vastustanut delegoitua säädöstä, se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se tulee voimaan säädöksessä mainittuna päivänä.

Delegoitu säädös voidaan julkaista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se voi tulla voimaan ennen mainitun määräajan päättymistä, jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ilmoittaneet komissiolle aikomuksestaan olla vastustamatta säädöstä.

3. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä, se ei tule voimaan. Säädöstä vastustava toimielin esittää syyt, miksi se vastustaa delegoitua säädöstä.

19 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Edellä 9 artiklassa tarkoitetut talletusten vakuusjärjestelmiin suoritettavat kannatusmaksut on jaettava mahdollisimman tasaisesti, kunnes 9 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettu tavoitetaso on saavutettu.
2. Jos tallettajilla on saman luottolaitoksen antamia velkakirjoja sekä omien vekselien tunnustamisesta ja velkakirjoista aiheutuvia vastattavia tai talletuksia, joiden olemassaolo voidaan osoittaa ainoastaan muulla todistuksella kuin tiliotteella, taikka talletuksia, joiden pääomaa ei voida maksaa takaisin nimellisarvon mukaisesti tai joiden pääoma voidaan maksaa takaisin nimellisarvon mukaisesti ainoastaan luottolaitoksen tai kolmannen osapuolen antaman erityisen vakuuden tai sopimuksen perusteella, kyseisille tallettajille on ilmoitettava, että heidän talletuksiaan ei enää suojata talletusten vakuusjärjestelmällä.
3. Jos tiettyjä talletuksia ei enää suojata kokonaan tai osittain talletusten vakuusjärjestelmillä sen jälkeen, kun tämä direktiivi tai direktiivi 2009/14/EY on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, jäsenvaltiot voivat sallia, että näitä talletuksia suojataan 31 päivään joulukuuta 2014 saakka, jos kyseiset talletukset on tehty ennen 30 päivää kesäkuuta 2010. Jäsenvaltioiden on varmistettava 31 päivän joulukuuta 2014 jälkeen, että mistään järjestelmästä ei tarjota suurempia tai laajempia vakuuksia kuin tässä direktiivissä säädetään, riippumatta siitä, milloin talletukset on tehty.
4. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ja tarvittaessa säädösehdotuksen sen selvittämiseksi,

pitäisikö nykyiset talletusten vakuusjärjestelmät korvata yhdellä unionin laajuisella järjestelmällä.

5. Komissio antaa [Euroopan pankkiviranomaisen] avustuksella Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanon edistymisestä. Kertomuksessa olisi erityisesti selvitettävä, voidaanko tavoitetaso määrittää suojattujen talletusten perusteella heikentämättä samalla tallettajien suojaa.

↓ 94/19/EY, 14 artikla
⇒ uusi

20 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava ~~tämä direktiivin~~ ⇒ 1 artiklan, 2 artiklan 1 kohdan a, c, d, f ja h–m alakohdan, 2 artiklan 2 kohdan, 3 artiklan 1, 3 ja 5–7 kohdan, 4 artiklan 1 kohdan d–k alakohdan, 5 artiklan 2–5 kohdan, 6 artiklan 4–7 kohdan, 7 artiklan 1–3 kohdan, 8 artiklan 2–4 kohdan, 9–11 artiklan, 12 artiklan, 13 artiklan 1 ja 2 kohdan, 14 artiklan 1–3 kohdan ja 5–7 kohdan ja 19 artiklan sekä liitteiden I–III ⇨ noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ~~1 päivänä heinäkuuta 1995~~ ⇒ 31 päivänä joulukuuta 2012. ⇨ . Niiden on ~~ilmoitettava tästä komissiolle~~ viipymättä ⇒ toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko ⇨.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on saatettava 9 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan, 9 artiklan 3 kohdan ja 10 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on saatettava 7 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan 5 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013. Edellä 9 artiklan 5 kohdan a alakohdassa mainittua prosenttimäärää suojakelpoisista talletuksista ei kuitenkaan sovelleta ennen 1 päivää tammikuuta 2014. Prosenttimäärä, jota sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2017 saakka, on 0,5 prosenttia. Mainitun päivään jälkeen sovelletaan 0,75:tä prosenttia 31 päivään joulukuuta 2020 saakka.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä tällainen viittaus. ~~Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaus tehdään.~~ ⇨ Niissä on myös mainittava, että voimassa oleviin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin sisältyviä viittauksia tällä direktiivillä kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininnat tehdään. ⇨

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

↓ uusi

21 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 94/19/EY ja sen muutokset 31 päivästä joulukuuta 2012, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden velvoitteita, jotka liittyvät määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava liitteessä IV mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä.

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä V olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

↓ 94/19/EY, 15 artikla
(mukautettu)
⇒ uusi

22 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan ⇒ kahdentenakymmenentenä ⇨ päivänä, jona se julkaistaan ⇒ sen jälkeen, kun se on julkaistu ⇨ Euroopan ~~unionin~~ ~~yhteisöjen~~ virallisessa lehdessä.

⇒ Sovelletaan 2 artiklan 1 kohdan b, e ja g alakohtaa, 4 artiklan 1 kohdan a–c alakohtaa, 5 artiklan 1 kohtaa, 6 artiklan 1–3 kohtaa, 7 artiklan 4 kohtaa, 8 artiklan 1 kohtaa, 12 artiklan 1 kohtaa, 13 artiklan 3 kohtaa, 14 artiklan 4 kohtaa ja 15–18 artiklaa 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen. ⇨

23 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä [...]

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
[...]

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
[...]

LIITE I

Talletusten vakuusjärjestelmiin suoritettavien riskiperusteisten kannatusmaksujen määrittäminen

1. Käytetään seuraavia kaavoja:

a) jäsenen riskiperusteisten kannatusmaksujen määrä

$$C_i = TC * RS_i$$

b) jäsenen riskiosuus

$$RS_i = \frac{RA_i}{\sum_{k=1}^n RA_k}$$

c) jäsenen kannatusmaksun riskipainotettu määrä

$$RA_i = CB * \beta_i$$

jossa

C_i on talletusten vakuusjärjestelmän i :n jäsenen kannatusmaksun määrä

TC on järjestelmään kerättävien kannatusmaksujen kokonaismäärä

RS_i on i :n jäsenen riskiosuus

RA_i on i :n jäsenen kannatusmaksun riskipainotettu määrä

RA_k on kunkin n jäsenen kannatusmaksujen riskipainotetut määrät

CB on kannatusmaksupohja (eli suojakelpoiset talletukset)

β_i on i :n jäsenelle liitteen II mukaisesti annettu riskikerroin.

2. Käytetään seuraavia kaavoja:

a) jäsenen kokonaispistemäärä

$$\rho_i = \frac{3}{4} \rho_i^{\text{COR}} + \frac{1}{4} \rho_i^{\text{SUP}}$$

b) jäsenen osapistemäärä, joka on saatu perusindikaattoreista

$$\rho_i^{\text{COR}} = \frac{1}{4} [\rho_i^{\text{CA1}} + \rho_i^{\text{AQ1}} + \rho_i^{\text{P1}} + \rho_i^{\text{L1}}]$$

c) jäsenen osapistemäärä, joka on saatu lisäindikaattoreista

$$\rho_i^{\text{SUP}} = \frac{1}{n} [\rho_i^{x_1} + \rho_i^{x_2} + \dots + \rho_i^{x_n}]$$

jossa

ρ_i on i :nnen jäsenen kokonaispistemäärä

ρ_i^{COR} on i :nnen jäsenen osapistemäärä, joka on saatu perusindikaattoreista

ρ_i^{SUP} on i :nnen jäsenen osapistemäärä, joka on saatu lisäindikaattoreista

ρ_i^x on muuttuja, jolla arvioidaan i :nnen jäsenen riskiä liitteessä II esitetyn perusindikaattorin tai lisäindikaattorin osalta

x on tietyn perus- tai lisäindikaattorin symboli.

↓ uusi

LIITE II

Riskiperusteisten kannatusmaksujen laskennassa käytettävät indikaattorit, pistemäärät ja riskipainotukset

A OSA

Perusindikaattorit

1. Riskiperusteisten kannatusmaksujen laskennassa käytetään seuraavia perusindikaattoreita:

Riskiluokka	Indikaattori	Suhde
Vakavaraisuus	Direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan a–ca alakohdassa tarkoitettujen omien varojen erät ja direktiivin 2006/48/EY 76 artiklassa tarkoitettujen riskipainotettujen omaisuuserät	$\frac{\text{Omat varat}}{\text{Riskipainotettujen omaisuuserät}}$
Varojen laatu	Järjestämättömät lainat	$\frac{\text{Järjestämättömät lainat}}{\text{Kokonaislainat}}$
Kannattavuus	Kokonaispääoman tuotto-%	$\frac{\text{Nettotulo}}{\text{Taseen loppusummien keskiarvo}}$
Maksuvalmius	Jäsenvaltiot määrittävät, jollei 11 artiklan 4 kohdasta muuta johdu	

2. Seuraavia pistemääriä käytetään ilmentämään riskiprofiileja perusindikaattoreiden osalta:

Riskitaso	Vakavaraisuus	Varojen laatu	Kannattavuus	Maksuvalmius
Hyvin pieni riski	1	1	1	1
Pieni riski	2	2	2	2
Keskisuuri riski	3	3	3	3
Suuri riski	4	4	4	4
Hyvin suuri riski	5	5	5	5

3. Jäsenelle annetaan seuraavat pistemäärät tietyn riskiluokan indikaattoreiden todellisten arvojen perusteella:

Osatekijä	Symboli (x)	$\rho^x = 1$	$\rho^x = 2$	$\rho^x = 3$	$\rho^x = 4$	$\rho^x = 5$
Vakavaraisuus	CA	$x > 12,3\%$	$12,3\% \geq x > 9,6\%$	$9,6\% \geq x > 8,2\%$	$8,2\% \geq x > 7\%$	$x \leq 7\%$
Varojen laatu	AQ	$x \leq 1\%$	$1\% < x \leq 2,1\%$	$2,1\% < x \leq 3,7\%$	$3,7\% < x \leq 6\%$	$x > 6\%$
Kannattavuus	P	$x > 1,2\%$	$1,2\% \geq x > 0,9\%$	$0,9\% \geq x > 0,7\%$	$0,7\% \geq x > 0,5\%$	$x \leq 0,5\%$

Maksuvalmius	L	Jäsenvaltiot voivat määrittää kunkin ρ^x -muuttujan kynnysarvot, jollei 11 artiklan 4 kohdasta muuta johdu
--------------	---	---

4. Jäsenelle annetaan seuraavat riskipainotukset (kertoimet) sen kokonaispistemäärän mukaan:

Kokonaispistemäärä (ρ)	$1 < \rho \leq 1,5$	$1,5 < \rho \leq 2,5$	$2,5 < \rho \leq 3,5$	$3,5 < \rho \leq 4,5$	$4,5 < \rho \leq 5$
Riskikerroin (β)	75%	100%	125%	150%	200%

B OSA

Lisäindikaattorit

1. Jäsenvaltiot määrittävät riskiperusteisten kannatusmaksujen laskennassa käytettävät lisäindikaattorit. Tähän tarkoitukseen voidaan käyttää joitakin tai kaikkia seuraavista indikaattoreista:

Riskiluokka	Indikaattori/suhde	Määritelmä
Vakavaraisuus	Kokonaispääoma	$\frac{\text{Kokonaispääoma}}{\text{Riskipainotetut omaisuuserät}}$
	Ylimääräinen pääoma*	$\frac{\text{Ylimääräinen pääoma}}{\text{Taseen loppusumma}} \text{ tai } \frac{\text{Ylimääräinen pääoma}}{\text{Riskipainotetut omaisuuserät}}$
Varojen laatu	Luottotappiovaraus	$\frac{\text{Luottotappiovaraus}}{\text{Nettokorkotuotto}} \text{ tai } \frac{\text{Luottotappiovaraus}}{\text{Liiketoiminnan tuotot}}$
	Riskipainotetut omaisuuserät	$\frac{\text{Riskipainotetut omaisuuserät}}{\text{Taseen loppusumma}}$
Kannattavuus	Kulujen ja tuottojen suhde	$\frac{\text{Liiketoiminnan kulut}}{\text{Liiketoiminnan tuotot}}$
	Nettokate	$\frac{\text{Nettokate}}{\text{Kokonaispääoma}}$
Maksuvalmius	Jäsenvaltiot määrittävät, jollei 11 artiklan 5 kohdasta muuta johdu	

* Ylimääräinen pääoma = pääoma – direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan a–h alakohdassa tarkoitettut omat varat.

2. Seuraavia pistemääriä käytetään ilmentämään riskiprofiileja lisäindikaattoreiden osalta:

Riskitaso	Vakavaraisuus	Varojen laatu	Kannattavuus	Maksuvalmius
Hyvin pieni riski	1	1	1	1
Pieni riski	2	2	2	2
Keskisuuri riski	3	3	3	3
Suuri riski	4	4	4	4
Hyvin suuri riski	5	5	5	5

3. Jäsenelle annetaan seuraavat riskipainotukset (kertoimet) sen kokonaispistemäärän mukaan:

Kokonaispistemäärä (ρ)	$1 < \rho \leq 1,5$	$1.5 < \rho \leq 2,5$	$2,5 < \rho \leq 3,5$	$3,5 < \rho \leq 4,5$	$4,5 < \rho \leq 5$
Riskikerroin (β)	75%	100%	125%	150%	200%

LIITE III

Tallettajalle annettavan tiedotteen malli

Jos luottolaitos ei ole maksanut erääntyneitä talletuksia syistä, jotka liittyvät suoraan sen taloudelliseen tilanteeseen, tallettajille maksetaan korvaukset talletusten vakuusjärjestelmästä. [Tallettavan luottolaitoksen nimi]:n [tuotteen nimi] kuuluu yleisesti asianomaisen talletusten vakuusjärjestelmän antaman talletussuojan piiriin.

Korvaus on enintään 100 000 euroa pankkia kohden. Tämä tarkoittaa sitä, että kaikki samassa pankissa olevat talletukset kerätään yhteen, jotta voidaan määrittää talletussuojan kattavuus. Jos tallettajalla on esimerkiksi 90 000 euroa säästötillillään ja 20 000 käyttötillillään, hänelle maksetaan takaisin vain 100 000 euroa.

[*Vain tapauskohtaisesti:*] Näin menetellään myös silloin, kun pankki käyttää eri toiminimiä. [Tallettavan pankin nimi] käyttää toiminnassaan myös seuraavia toiminimiä: [saman luottolaitoksen kaikki muut toiminimet]. Tämä tarkoittaa sitä, että kaikilla talletuksilla, jotka on tehty yhteen tai useampaan näistä toiminimistä, on yhteinen talletussuoja, joka on enintään 100 000 euroa.

Kun on kyse yhteistilistä, 100 000 euron ylärajaa sovelletaan jokaiseen tallettajaan.

[*Vain tapauskohtaisesti:*] Jos talletukset ovat tilillä, johon vähintään kahdella henkilöllä on oikeus sellaisen yhtiön osakkaina tai sellaisen yhdistyksen tai vastaavan yhteisön jäsenenä, joka ei ole oikeushenkilö, talletukset kerätään yhteen ja niitä käsitellään siten, kuin ne olisivat yhden tallettajan tekemiä, määritettäessä enintään 100 000 euron talletussuojaa.

Talletusten vakuusjärjestelmillä suojataan yleensä kaikki yksityisasiakkaiden ja yritysten tekemät talletukset. Tiettyjä talletuksia koskevat poikkeukset ilmoitetaan asianomaisen talletusten vakuusjärjestelmän verkkosivuilla. Lisäksi tallettajan oma pankki ilmoittaa pyynnöstä, kuuluvatko tietyt talletustuotteet talletussuojan piiriin. Jos talletukset ovat suojattuja, pankin on vahvistettava tämä tiliotteissa.

Talletusten vakuusjärjestelmä, joka vastaa talletussuojasta, on [*nimi ja osoite, puhelin, sähköposti ja verkkosivusto*]. Se korvaa talletukset (100 000 euroon saakka) kuuden viikon kuluessa ja 31. joulukuuta 2013 alkaen yhden viikon kuluessa.

Tallettajan, jolle ei ole maksettu korvauksia näiden määräaikojen kuluessa, on otettava yhteyttä talletusten vakuusjärjestelmään, koska korvausvaatimusten esittämisen määräaika saattaa päättyä tietyn ajan kuluttua. Lisätietoja on saatavissa seuraavilta sivuilta: [*asianomaisen talletusten vakuusjärjestelmän verkkosivusto*].

[*Vain tapauskohtaisesti:*] Talletuksesi taataan laitosten suojajärjestelmällä, [joka on tunnustettu / jota ei ole tunnustettu] talletusten vakuusjärjestelmäksi. Tämä tarkoittaa sitä, että kaikki pankit, jotka kuuluvat tähän järjestelmään, tukevat toisiaan estääkseen pankin ajautumisen maksukyvyttömyyteen. Jos pankki kuitenkin tulee maksukyvyttömäksi, talletuksesi korvataan 100 000 euroon saakka.

↓ uusi

LIITE IV

A OSA

Kumotut direktiivit ja niiden muutokset (21 artiklan mukaisesti)

Talletusten vakuusjärjestelmästä 30 päivänä toukokuuta 1994 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/19/EY

Talletusten vakuusjärjestelmästä annetun direktiivin 94/19/EY muuttamisesta talletussuojan tason ja korvausten maksuajan osalta 11 päivänä maaliskuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/14/EY

B OSA

Määräajat direktiivien saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä (21 artiklan mukaisesti)

Direktiivi	Kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen määräaika
94/19/EY	1.7.1995
2009/14/EY	30.6.2009
2009/14/EY (direktiivin 94/19/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/14/EY, 1 artiklan 3 kohdan i alakohdan toinen alakohta, 7 artiklan 1 a alakohta ja 3 kohta ja 10 artiklan 1 kohta)	31.12.2010

↓ uusi

LIITE V

Vastaavuustaulukko

Tämä direktiivi	Direktiivi 2009/14/EY	Direktiivi 94/19/EY
1 artikla	—	—
2 artiklan 1 kohdan a alakohta		1 artiklan 1 kohta
2 artiklan 1 kohdan d alakohta		1 artiklan 2 kohta
2 artiklan 1 kohdan e alakohta	1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 3 kohta
2 artiklan 1 kohdan f alakohta		1 artiklan 4 kohta
2 artiklan 1 kohdan g alakohta		1 artiklan 5 kohta
3 artiklan 1 kohta		3 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohta		3 artiklan 2 kohta
3 artiklan 3 kohta		3 artiklan 3 kohta
3 artiklan 4 kohta		5 artikla
3 artiklan 6 kohta	1 artiklan 6 kohdan a alakohta	
4 artiklan 1 kohdan a–c alakohta		2 artikla
4 artiklan 1 kohdan d alakohta		7 artiklan 2 kohta, liitteessä I oleva 1 kohta
4 artiklan 1 kohdan f alakohta		7 artiklan 2 kohta, liitteessä I oleva 10 kohta
4 artiklan 1 kohdan g alakohta		7 artiklan 2 kohta, liitteessä I oleva 2 kohta
4 artiklan 1 kohdan h alakohta		7 artiklan 2 kohta, liitteessä I oleva 5 kohta

Tämä direktiivi	Direktiivi 2009/14/EY	Direktiivi 94/19/EY
4 artiklan 1 kohdan i alakohta		7 artiklan 2 kohta, liitteessä I oleva 6 kohta
4 artiklan 1 kohdan j alakohta		7 artiklan 2 kohta, liitteessä I oleva 3 ja 4 kohta
4 artiklan 10 kohdan k alakohta		7 artiklan 2 kohta, liitteessä I oleva 12 kohta
5 artiklan 1 kohta	1 artiklan 3 kohdan a alakohta	7 artiklan 1 kohta
5 artiklan 4 kohta	1 artiklan 3 kohdan a alakohta	
5 artiklan 6 kohta		7 artiklan 4 ja 5 kohta
5 artiklan 7 kohta	1 artiklan 3 kohdan d alakohta	
6 artiklan 1–3 kohta		8 artikla
7 artiklan 1 kohta	1 artiklan 6 kohdan a alakohta	10 artiklan 1 kohta
7 artiklan 3 kohta		10 artiklan 4 kohta
7 artiklan 4 kohta		10 artiklan 5 kohta
8 artiklan 1 kohta		7 artiklan 6 kohta
8 artiklan 2 kohta		11 artikla
12 artiklan 1 kohta		4 artiklan 1 kohta
13 artikla		6 artikla
14 artiklan 1–3 kohta	1 artiklan 5 kohta	9 artiklan 1 kohta
14 artiklan 4 kohta		9 artiklan 2 kohta
14 artiklan 5 kohta		9 artiklan 3 kohta
15 artikla		13 artikla
16–18 artikla	1 artiklan 4 kohta	

LIIITE I

~~Luettelo 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista poikkeuksista~~

- ~~1. Direktiivin 89/646/ETY 1 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen rahoituslaitosten talletukset.~~
- ~~2. Vakuutusyritysten talletukset.~~
- ~~3. Valtion ja keskushallinnon talletukset.~~
- ~~4. Maakunnallisten, alueellisten, paikallisten tai kunnallisten yhteisöjen talletukset.~~
- ~~5. Yhteissijoitusyritysten talletukset.~~
- ~~6. Eläkekassojen talletukset.~~
- ~~7. Luottolaitosten omien johtajien, hallintojohtajien, henkilökohtaisesti vastuussa olevien jäsenten, vähintään viisi prosenttia luottolaitoksen pääomasta omistavien, tileihin liittyvistä asiakirjoista vastaavien henkilöiden ja sellaisten tallettajien, joilla on samanlainen asema muissa saman ryhmän yhtiöissä, tekemät talletukset.~~
- ~~8. Edellä 7 kohdassa tarkoitettujen tallettajien puolesta toimivien lähisukulaisten tai kolmansien osapuolten talletukset.~~
- ~~9. Samaan ryhmään kuuluvien muiden yhtiöiden talletukset.~~
- ~~10. Talletukset, jotka eivät ole kenenkään henkilön nimissä.~~
- ~~11. Sellaiset talletukset, joista tallettaja on yksittäistapauksena saanut luottolaitokselta korkoja ja rahoituksellisia etuja, jotka ovat myötävaikuttaneet laitoksen rahoitustilanteen vaikeutumiseen.~~
- ~~12. Luottolaitoksen antamat velkakirjat sekä omien vekselien tunnustamisesta ja velkakirjoista aiheutuvat vastattavat.~~
- ~~13. Muissa kuin seuraavissa valuutoissa tehdyt talletukset:~~
 - ~~— jäsenvaltioiden valuutat,~~
 - ~~— ecu.~~
- ~~14. Sellaisten yhtiöiden talletukset, jotka ovat sen suuruisia, että niiden ei sallita laativan lyhyitä taseita perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla,~~

yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetun neljännen neuvoston direktiivin 78/660/EY²⁶ 11 artiklan mukaisesti.

↓ 94/19/EY, liite II (uusi)

LIITE II

Pääperiaatteet

Jos sivukonttori haluaa osallistua vastaanottavan jäsenvaltion järjestelmään saadakseen täydentävää turvaa, vastaanottavan jäsenvaltion järjestelmä määrittelee kahdenvälisesti yhdessä kotijäsenvaltion kanssa tämän sivukonttorin tallettajille maksettavia korvauksia koskevat aiheelliset säännöt ja menettelyt. Näiden menettelyjen määrittelemiseksi ja kyseisen sivukonttorin (4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen) liittymisedellytysten vahvistamiseksi sovelletaan seuraavia periaatteita:

a) vastaanottavan jäsenvaltion järjestelmä säilyttää itsellään täysin oikeuden määrätä puolueettomia ja yleisesti sovellettavia sääntöjä osallistuville luottolaitoksille; se voi edellyttää, että sille toimitetaan asian kannalta merkityksellisiä tietoja ja sillä on oikeus varmistaa nämä tiedot kotijäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta;

b) vastaanottavan jäsenvaltion järjestelmä hoitaa täydentävää korvausta koskevat hakemukset sellaisen kotijäsenvaltion toimivaltaiten viranomaisten ilmoituksen perusteella, jossa todetaan, että talletuksia ei kyetä maksamaan. Vastaanottavan jäsenvaltion järjestelmä säilyttää itsellään täysin oikeuden varmistaa tallettajan oikeudet omien standardiensa ja menettelyjensä mukaan ennen täydentävän korvauksen maksamista;

c) vastaanottavan jäsenvaltion ja kotijäsenvaltion järjestelmät toimivat kiinteässä yhteistyössä sen varmistamiseksi, että tallettajat saavat nopeasti oikeansuuruisen korvauksen. Ne sopivat erityisesti siitä, miten sellainen velka, jonka perusteella voidaan saada korvausta jommankumman järjestelmän mukaan, vaikuttaa tallettajalle maksettavaan korvaukseen molemmissa järjestelmissä;

d) vastaanottavan jäsenvaltion järjestelmä voi vaatia sivukonttoreilta maksun täydentävästä turvasta aiheellisella perusteella ottaen huomioon kotijäsenvaltion rahoittaman vakuuden. Maksun saamisen helpottamiseksi vastaanottavan jäsenvaltion järjestelmä voi olettaa, että sen sitoumus rajoittuu kaikissa tapauksissa sen tarjoaman vakuuden ja kotijäsenvaltion tarjoaman vakuuden erotukseen, riippumatta siitä, maksaako koti-jäsenvaltio korvauksen vastaanottavan jäsenvaltion alueella tehdyistä talletuksista.

↓ 2009/14/EY, 1 artiklan 8 kohta

²⁶ EYVL N:o L 222, 14.8.1978, s. 11. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/605/EY (EYVL N:o L 317, 16.11.1990, s. 60).
